

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Verordening (EG) nr. 2531/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de toepassing van reserveverplichtingen door de Europese Centrale Bank** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de ECB om sancties op te leggen** 4
- ★ **Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank** 8
- Verordening (EG) nr. 2534/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 20
- ★ **Verordening (EG) nr. 2535/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3046/92 wat de door de fiscale administratie verstrekte informatie betreft** 22
- ★ **Verordening (EG) nr. 2536/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 920/89 tot vaststelling van kwaliteitsnormen voor wortelen, citrusvruchten en tafelappelen en -peren** 23
- Verordening (EG) nr. 2537/98 van de Commissie van 26 november 1998 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen 25
- Verordening (EG) nr. 2538/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen 28
- Verordening (EG) nr. 2539/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2004/98 31
- Verordening (EG) nr. 2540/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98 32

Verordening (EG) nr. 2541/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van haver in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/98	33
Verordening (EG) nr. 2542/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1564/98	34
Verordening (EG) nr. 2543/98 van de Commissie van 26 november 1998 betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98	35
Verordening (EG) nr. 2544/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten	36
Verordening (EG) nr. 2545/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij de productie in de sectoren granen en rijst	38
Verordening (EG) nr. 2546/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten	39
Verordening (EG) nr. 2547/98 van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	41
* Richtlijn 98/87/EG van de Commissie van 13 november 1998 tot wijziging van Richtlijn 79/373/EEG betreffende de handel in mengvoeders (!)	43
* Richtlijn 98/88/EG van de Commissie van 13 november 1998 tot vaststelling van richtsnoeren voor de microscopische identificatie en de schatting van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong in het kader van de officiële controle van diervoeders (!)	45

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

98/682/EG, Euratom:

* Besluit van de Commissie van 20 november 1998 tot aanstelling van de leden en de voorzitters en vice-voorzitters van de deskundigengroepen die de Commissie bijstaan bij het bepalen van de inhoud en de oriëntatie van de kernactiviteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (!) (<i>kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 3347</i>)	51

Rectificaties

* Rectificatie op Verordening (EG) nr. 707/98 van de Commissie van 30 maart 1998 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3846/87 tot vaststelling van de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties	63

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2531/98 VAN DE RAAD
van 23 november 1998
met betrekking tot de toepassing van reserveverplichtingen door de Europese
Centrale Bank

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op protocol nr. 3 betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (de „statuten”), inzonderheid artikel 19.2 daarvan;

Gezien de aanbeveling van de Europese Centrale Bank („ECB”) ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Commissie ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (het „Verdrag”) en van artikel 42 van de statuten en onder de voorwaarden van artikel 43, lid 1, en punt 8 van protocol nr. 11 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

- (1) Overwegende dat artikel 19.2 juncto artikel 43.1 van de statuten, punt 8 van protocol nr. 11 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en punt 2 van het protocol nr. 12 betreffende enkele bepalingen inzake Denemarken, noch rechten verleent noch verplichtingen oplegt aan niet-deelnemende lidstaten;
- (2) Overwegende dat, luidens artikel 19.2 van de statuten, de Raad de grondslag voor de minimumreserves en de maximaal toelaatbare ratio's tussen die reserves en hun grondslag vaststelt;
- (3) Overwegende dat, luidens artikel 19.2 van de statuten, de Raad bovendien passende sancties vaststelt bij niet-naleving van die verplichtingen; dat specifieke sancties in deze verordening zijn opgenomen; dat deze verordening voor de beginselen en procedures met betrekking tot het opleggen van sancties verwijst naar Verordening (EG) nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de Europese Centrale Bank om sancties op te leggen ⁽⁴⁾ en voorziet in een vereenvoudigde procedure voor het opleggen van sancties bij bepaalde soorten inbreuken; dat bij eventuele tegenstrijdigheid

tussen Verordening (EG) nr. 2532/98 en de bepalingen van deze verordening die de ECB machtigen tot het opleggen van sancties, de bepalingen van deze verordening primeren;

- (4) Overwegende dat, luidens artikel 19.1 van de statuten, de Raad van bestuur van de ECB voorschriften omtrent de berekening en vaststelling van de verplichtingen inzake minimumreserves kan vaststellen;
- (5) Overwegende dat het stelsel van reserveverplichtingen, wil het een effectief instrument zijn op het gebied van geldmarktregulering en monetaire controle, zodanig dient te worden opgezet dat de ECB het vermogen en de flexibiliteit bezit om reserveverplichtingen op te leggen binnen de context van en inspelend op de wisselende economische en financiële omstandigheden van de deelnemende lidstaten; dat de ECB in dit opzicht voldoende armslag moet hebben om in te spelen op nieuwe betalingstechnieken zoals de ontwikkeling van elektronische betaalmiddelen; dat de ECB reserveverplichtingen mag opleggen voor passiva die voortvloeien uit posten buiten de balanstelling en met name voor passiva die, hetzij afzonderlijk hetzij in combinatie met andere balansposten of buitenbalansposten, vergelijkbaar zijn met in de balans opgenomen passiva, om de mogelijkheden tot omzeiling te beperken;
- (6) Overwegende dat de ECB bij het vaststellen van gedetailleerde voorschriften inzake reserveverplichtingen, waarbij inbegrepen het bepalen van de werkelijke reserveratio's, de eventuele beloning van reserves, eventuele vrijstellingen van de minimumreserves en eventuele wijzigingen van die verplichtingen die op enige specifieke groep of groepen van instellingen van toepassing zijn, gehouden is te handelen overeenkomstig de doelstellingen van het Europees Stelsel van centrale banken (het „ESCB”) als omschreven in artikel 105, lid 1, van het Verdrag en weergegeven in artikel 2 van de statuten; dat zulks onder meer het beginsel impliceert van het niet teweegbrengen van significante ongewenste depositoverschuivingen of uitschakeling van intermediairs; dat het opleggen van

⁽¹⁾ PB C 246 van 6. 8. 1998, blz. 6.

⁽²⁾ PB C 328 van 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 8 oktober 1998 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 4 van dit Publicatieblad.

die reserveverplichtingen deel kan uitmaken van het bepalen en ten uitvoer leggen van het monetaire beleid van de Gemeenschap, een van de fundamentele taken van het ESCB vermeld in artikel 105, lid 2, eerste streepje, van het Verdrag en weergegeven in artikel 3.1, eerste streepje, van de statuten;

- (7) Overwegende dat de sancties in geval van niet-naleving van de verplichtingen van deze verordening de mogelijkheid onverlet laten dat het ESCB passende handhabingsbepalingen vaststelt in zijn betrekkingen met tegenpartijen, waaronder het gedeeltelijk of geheel uitsluiten van een instelling van monetaire beleidstransacties in geval van ernstige inbreuken op de reserveverplichtingen;
- (8) Overwegende dat het ESCB en de ECB de taak is toevertrouwd de monetaire beleidsinstrumenten voor te bereiden die ervoor moeten zorgen dat zij volledig operationeel zijn in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (hierna „fase 3” te noemen); dat een essentieel voorbereidend element erin bestaat vóór de aanvang van fase 3 ECB-voorschriften vast te stellen die instellingen ertoe verplichten vanaf 1 januari 1999 minimumreserves aan te houden; dat het wenselijk is de marktdeelnemers in de loop van 1998 te informeren over de gedetailleerde voorschriften die de ECB voor de toepassing van het stelsel van minimumreserves nodig kan achten; dat de ECB derhalve met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening moet kunnen beschikken over regelgevende bevoegdheid;
- (9) Overwegende dat de bepalingen van deze verordening alleen effectief in hun totaliteit kunnen worden toegepast indien de deelnemende lidstaten de nodige maatregelen hebben vastgesteld om ervoor te zorgen dat hun autoriteiten de bevoegdheden hebben om de ECB bij te staan en volledige samenwerking te verlenen bij het verzamelen en de verificatie van gegevens als voorgeschreven bij deze verordening, in overeenstemming met artikel 5 van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „deelnemende lidstaat”: een lidstaat die de ene munt overeenkomstig het Verdrag heeft aangenomen;
2. „nationale centrale bank”: de centrale bank van een deelnemende lidstaat;
3. „instelling”: elk in een deelnemende lidstaat gevestigd lichaam dat krachtens artikel 19.1 van de statuten door de ECB tot het aanhouden van minimumreserves kan worden gedwongen;

4. „reserveratio”: het percentage van de grondslag voor de minimumreserves dat door de ECB overeenkomstig artikel 19.1 van de statuten wordt vastgesteld;
5. „sancties”: boetes, dwangsommen, strafrente en niet-rentedragende deposito's.

Artikel 2

Recht om instellingen van reserveverplichtingen vrij te stellen

De ECB kan op niet-discriminatoire grondslag instellingen vrijstellen van reserveverplichtingen in overeenstemming met door de ECB vastgestelde criteria.

Artikel 3

Grondslag voor de minimumreserves

1. Onverminderd het bepaalde in de leden 2 en 3 omvat de grondslag voor de minimumreserves die de ECB de krachtens artikel 19.1 van de statuten aan instellingen kan opleggen:
 - i) verplichtingen van de instellingen voortvloeiende uit de inontvangstneming van middelen, samen met
 - ii) passiva die voortvloeien uit posten buiten de balansstelling, maar met uitsluiting van
 - iii) het geheel of een deel van de verplichtingen aan enig andere instelling overeenkomstig door de ECB te bepalen uitvoeringsvoorschriften, en
 - iv) verplichtingen aan de ECB of een nationale centrale bank.
2. Wat betreft verplichtingen in de vorm van verhandelbare schuldinstrumenten mag de ECB, als alternatief voor het bepaalde in lid 1, onder iii), voorschrijven dat verplichtingen die door een instelling zijn verschuldigd aan een andere instelling geheel of gedeeltelijk in mindering kunnen worden gebracht op de grondslag voor de minimumreserves van de instelling waaraan deze verschuldigd zijn.

3. De ECB kan op niet-discriminatoire grondslag toestaan dat bepaalde soorten activa in mindering gebracht worden op categorieën passiva die deel uitmaken van de grondslag voor de minimumreserves.

Artikel 4

Reserveratio's

1. De reserveratio's die de ECB overeenkomstig artikel 19.1 van de statuten kan vaststellen, bedragen niet meer dan 10 % van de desbetreffende passiva die deel uitmaken van de grondslag voor de minimumreserves en mogen 0 % bedragen.
2. Onverminderd lid 1 mag de ECB op niet-discriminatoire grondslag onderscheiden reserveratio's vaststellen voor specifieke categorieën passiva die deel uitmaken van de grondslag voor de minimumreserves.

*Artikel 5***Regelgevende bevoegdheden**

Voor de toepassing van de artikelen 2, 3 en 4 stelt de ECB in voorkomend geval verordeningen of beschikkingen vast.

*Artikel 6***Recht om informatie te verzamelen en te verifiëren**

1. De ECB heeft het recht de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van reserveverplichtingen bij de instellingen in te zamelen. Deze gegevens zijn vertrouwelijk.

2. De ECB heeft het recht de juistheid en kwaliteit te verifiëren van de informatie, die door de instellingen wordt geleverd als bewijs van naleving van de verplichtingen inzake minimumreserves. De ECB stelt de instelling in kennis van haar besluit over te gaan tot verificatie of gedwongen verzameling van informatie.

3. In het recht informatie te verifiëren is begrepen het recht:

- a) de overlegging van bescheiden te verlangen;
- b) de boeken en registers van de instellingen te inspecteren;
- c) afschriften en uittreksels van die boeken en registers te maken, en
- d) schriftelijke of mondelinge toelichting te verkrijgen.

Indien een instelling de verzameling en/of verificatie van informatie belemmert, verleent de deelnemende lidstaat waar de desbetreffende bedrijfsruimten zijn gesitueerd, de noodzakelijke assistentie, inclusief het verzekeren van toegang tot de bedrijfsruimten van de onderneming, zodat bovengenoemde rechten kunnen worden uitgeoefend.

4. De ECB is bevoegd de vervulling van de in de leden 1, 2 en 3 omschreven taken aan de nationale centrale banken te delegeren. In overeenstemming met artikel 34.1, eerste streepje, van de statuten, stelt de ECB in een verordening de voorwaarden vast voor het doen gelden van het recht op verificatie.

*Artikel 7***Sancties in geval van niet-naleving**

1. Indien een instelling geheel of gedeeltelijk in gebreke blijft wat betreft het nakomen van de overeenkomstig deze verordening opgelegde reserveverplichtingen en hierop betrekking hebbende verordeningen of

beschikkingen van de ECB, is de ECB bevoegd tot het opleggen van een van de volgende sancties:

- a) betaling van maximaal 5 procentpunten boven de marginale beleningsrente van het ESCB of tweemaal de marginale beleningsrente van het ESCB, in beide gevallen toegepast op het bedrag van de door de betrokken instelling niet aangehouden minimumreserves;
- b) verplichte storting door de betrokken instelling, van een niet-rentedragend deposito bij de ECB of de nationale centrale banken tot ten hoogste driemaal het bedrag van de niet door de betrokken instelling aangehouden minimumreserves. De termijn van het deposito is niet langer dan de periode gedurende welke de instelling de minimumreserves niet aanhoudt.

2. Telkens wanneer een sanctie wordt opgelegd overeenkomstig artikel 7, lid 1, zijn de beginselen en procedures vastgelegd in Verordening (EG) nr. 2532/98 van toepassing. Artikel 2, leden 1 en 3, en artikel 3, leden 1, 2, 3 en 4 van die verordening zijn evenwel niet van toepassing, en de in de artikel 3, leden 6, 7 en 8 van die verordening vermelde periodes worden teruggebracht tot 15 dagen.

3. Indien een instelling in gebreke blijft bij de naleving van andere verplichtingen die voortvloeien uit deze verordening en hierop betrekking hebbende verordeningen of beschikkingen van de ECB dan de in lid 1 bedoelde, wordt voor sancties op dergelijke gevallen van niet-naleving en voor de grenzen van en voorwaarden voor de toepassing van dergelijke sancties verwezen naar Verordening (EG) nr. 2532/98.

*Artikel 8***Slotbepalingen**

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5 is van toepassing met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De overige artikelen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 november 1998.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. EDLINGER

VERORDENING (EG) Nr. 2532/98 VAN DE RAAD

van 23 november 1998

met betrekking tot de bevoegdheid van de ECB om sancties op te leggen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (het „Verdrag”), inzonderheid op artikel 108 A, lid 3, en artikel 34.3 van protocol nr. 3 betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (de „statuten”),

Gezien de aanbeveling van de Europese Centrale Bank (de „ECB”) (1),

Gezien het advies van het Europees Parlement (2),

Gezien het advies van de Commissie (3),

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag en van artikel 42 van de statuten en onder de voorwaarden van artikel 109 K, lid 5, van het Verdrag en punt 7 van protocol nr. 11 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

- (1) Overwegende dat deze verordening, overeenkomstig artikel 34.3 juncto artikel 43.1 van de statuten, punt 8 van het protocol nr. 11 en punt 2 van protocol nr. 12 betreffende enkele bepalingen inzake Denemarken, geen rechten verleent noch verplichtingen oplegt aan niet-deelnemende lidstaten;
- (2) Overwegende dat de Raad ingevolge artikel 34.3 van de statuten dient te bepalen binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de ECB gerechtigd is om ondernemingen boeten of dwangsommen op te leggen bij niet-naleving van de verplichtingen krachtens haar verordeningen en beschikkingen;
- (3) Overwegende dat niet-naleving van de verplichtingen krachtens verordeningen en beschikkingen van de ECB zich op verschillende tot de bevoegdheden van de ECB behorende gebieden kan voordoen;
- (4) Overwegende dat het wenselijk is, met het oog op de uniforme toepassing van sancties op de verschillende bevoegdheidsgebieden van de ECB, alle algemene en procedurele bepalingen met betrekking tot de toepassing van dergelijke sancties in één enkele verordening van de Raad op te nemen; dat andere verordeningen van de Raad voorzien in specifieke sancties op specifieke gebieden en dat zij voor wat betreft de beginselen en procedures met betrekking tot de toepassing van die sancties verwijzen naar de onderhavige verordening;
- (5) Overwegende dat deze verordening — met het oog op het creëren van een effectief systeem voor de administratie van sancties — de ECB enige speelruimte moet laten, zowel wat betreft de betrokken procedures als wat betreft de tenuitvoerlegging daarvan binnen de grenzen en onder de voorwaarden vastgelegd in deze verordening;
- (6) Overwegende dat aan het Europees Stelsel van centrale banken („ESCB”) en de ECB is opgedragen voorbereidingen te treffen om volledig operationeel te worden in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (hierna „fase 3” te noemen); dat een tijdige voorbereiding absoluut nodig is, wil het ESCB in staat zijn zich in fase 3 van zijn taken te kwijten; dat de vaststelling, vóór fase 3, van de voorschriften inzake het opleggen van sancties aan ondernemingen bij niet-naleving van op hen rustende verplichtingen krachtens verordeningen en beschikkingen van de ECB, een wezenlijk onderdeel van de voorbereiding vormt; dat het wenselijk is de marktdeelnemers zo snel mogelijk te informeren over nadere regels die de ECB nodig kan achten met het oog op de toepassing van sancties; dat derhalve de ECB vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening regelgevende bevoegdheid moet worden verleend;
- (7) Overwegende dat de bepalingen van deze verordening alleen dan effectief kunnen worden toegepast als de deelnemende lidstaten ervoor hebben gezorgd dat hun autoriteiten de bevoegdheden hebben om de ECB bij te staan en volledige samenwerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van de niet-nalevingsprocedure zoals voorgeschreven in deze verordening, overeenkomstig artikel 5 van het Verdrag;
- (8) Overwegende dat de ECB een beroep zal kunnen doen op de nationale centrale banken voor de uitvoering van de taken van het ESCB voorzover dit mogelijk en passend wordt geacht;
- (9) Overwegende dat beschikkingen uit hoofde van deze verordening die een geldelijke verplichting inhouden, executoriale titel vormen overeenkomstig artikel 192 van het Verdrag,

(1) PB C 246 van 6. 8. 1998, blz. 9.

(2) PB C 328 van 26. 10. 1998.

(3) Advies uitgebracht op 8 oktober 1998 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „deelnemende lidstaat”: een lidstaat die de ene munt overeenkomstig het Verdrag heeft aangenomen;
2. „nationale centrale bank”: de centrale bank van een deelnemende lidstaat;
3. „ondernemingen”: private of publieke natuurlijke of rechtspersonen (uitgezonderd publiekrechtelijke rechtspersonen tijdens de uitoefening van hun publieke functie) in een deelnemende lidstaat die onderworpen zijn aan de verplichtingen die voortvloeien uit de verordeningen en beschikkingen van de ECB, met inbegrip van bijkantoren of andere vaste inrichtingen gesitueerd in een deelnemende lidstaat, waarvan het hoofdkantoor of de statutaire zetel zich niet in een deelnemende lidstaat bevindt;
4. „niet-naleving”: de omstandigheid dat een onderneming niet heeft voldaan aan de verplichtingen voortvloeiende uit de verordeningen of beschikkingen van de ECB;
5. „boete”: een eenmalig door een onderneming te betalen bedrag, als sanctie;
6. „dwangsommen”: door een onderneming te betalen geldbedragen, als sanctie voor een geval van niet-naleving dat zich uitstrekt over een zekere tijdspanne, in rekening te brengen voor elke dag dat de niet-naleving voortduurt, gerekend vanaf de dag van kennisgeving van een beschikking krachtens artikel 3, lid 1, tweede alinea, die beëindiging van de niet-naleving voorschrijft;
7. „sancties”: de boeten en dwangsommen die als gevolg van niet-naleving zijn opgelegd.

Artikel 2

Sancties

1. Tenzij anders bepaald in specifieke verordeningen van de Raad dient de ECB bij het opleggen van boeten en dwangsommen aan ondernemingen de volgende maxima in acht te nemen:
 - a) boeten bedragen ten hoogste 500 000 EUR en
 - b) dwangsommen bedragen ten hoogste 10 000 EUR per dag dat de niet-naleving voortduurt. Dwangsommen kunnen, nadat de onderneming kennis is gegeven van een beschikking krachtens artikel 3, lid 1, tweede alinea, gedurende maximaal zes maanden worden opgelegd.
2. De ECB zal zich bij haar besluit al dan niet een sanctie op te leggen en bij het vaststellen van een passende sanctie door het proportionaliteitsprincipe laten leiden.

3. De ECB zal in voorkomend geval rekening houden met de omstandigheden van elk specifiek geval, zoals:

- a) aan de ene kant, de goede trouw en mate van openheid van de betrokken onderneming bij de interpretatie en nakoming van de verplichtingen voortvloeiende uit de verordeningen of beschikkingen van de ECB alsook de bereidwilligheid en coöperatieve houding van de onderneming, of, aan de andere kant, enig bewijs van moedwillige misleiding door de functionarissen van de onderneming;
 - b) de ernst van de gevolgen van de niet-naleving;
 - c) het herhalen, de frequentie of de duur van niet-naleving door de onderneming;
 - d) de winst behaald door de onderneming als gevolg van de niet-naleving;
 - e) de economische omvang van de onderneming, en
 - f) eerdere sancties, door andere instanties aan dezelfde onderneming opgelegd op grond van dezelfde feiten.
4. Wanneer de niet-naleving bestaat in het niet-uitvoeren van een taak, ontslaat de toepassing van een sanctie de onderneming niet van de plicht die taak uit te voeren, tenzij het besluit krachtens artikel 3, lid 4, uitdrukkelijk anders bepaalt.

Artikel 3

Procedurele regels

1. Het besluit van de directie van de ECB een niet-nalevingsprocedure al dan niet in te stellen wordt ofwel op eigen initiatief genomen ofwel op basis van een motie daartoe die bij de ECB is ingediend door de bevoegde nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied de vermeende niet-naleving zich heeft voorgedaan. Het besluit kan ook worden genomen door de nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied de vermeende niet-naleving zich heeft voorgedaan, ofwel op eigen initiatief ofwel op basis van een motie daartoe ingediend door de ECB bij de desbetreffende nationale centrale bank.

Van het besluit een niet-nalevingsprocedure in te stellen wordt schriftelijk kennis gegeven aan de betrokken onderneming, de betrokken toezichthoudende instantie en de bevoegde nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied de vermeende niet-naleving zich heeft voorgedaan of de ECB. Deze kennisgeving bevat een precieze omschrijving van de beweringen tegen de onderneming en het bewijs waarop deze beweringen zijn gebaseerd. In voorkomend geval wordt de onderneming in het besluit gesommeerd de vermeende niet-naleving te beëindigen en wordt haar meegedeeld dat dwangsommen kunnen worden opgelegd.

2. Het in lid 1 bedoelde besluit kan vereisen dat de onderneming zich onderwerpt aan een niet-nalevingsprocedure. Bij het uitvoeren van de niet-nalevingsprocedure heeft de ECB, respectievelijk de nationale centrale bank, het recht:

- a) de overlegging van documenten te vorderen;
- b) de boeken en registers van de onderneming te inspecteren;
- c) kopieën en uittreksels van die boeken en registers te maken, en
- d) schriftelijke of mondelinge toelichting in te winnen.

Indien een onderneming de uitvoering van een niet-nalevingsprocedure belemmert, verleent de deelnemende lidstaat waar de desbetreffende bedrijfsruimten zijn gesitueerd, de nodige assistentie, inclusief het verzekeren van toegang voor de ECB of de nationale centrale bank tot de bedrijfsruimten van de onderneming, zodat bovengenoemde rechten kunnen worden uitgeoefend.

3. De betrokken onderneming heeft het recht om door de ECB, respectievelijk door de nationale centrale bank gehoord te worden. De onderneming heeft ten minste dertig dagen de tijd om verweer in te dienen.

4. De directie van de ECB neemt, zodra een nationale centrale bank een verzoek heeft ingediend waardoor een niet-nalevingsprocedure wordt ingeleid, of na overleg met de nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied het vermeende geval van niet-naleving zich heeft voorgedaan, zo snel mogelijk een met redenen omkleed besluit omtrent de vraag of een onderneming zich aan niet-naleving schuldig heeft gemaakt, en bepaalt daarbij de eventueel op te leggen sanctie.

5. De betrokken onderneming wordt schriftelijk kennis gegeven van het besluit en wordt geïnformeerd over het recht op toetsing. De betrokken toezichthoudende instanties en de nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied het geval van niet-naleving zich heeft voorgedaan, worden eveneens in kennis gesteld van het besluit.

6. De betrokken onderneming heeft het recht om toetsing van het besluit van de directie te verzoeken door de Raad van bestuur van de ECB. Een dergelijk verzoek dient binnen dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving van het besluit te worden gedaan en dient alle informatie en argumenten ter staving te bevatten. Het dient schriftelijk aan de Raad van bestuur van de ECB gericht te worden.

7. Een besluit van de Raad van bestuur van de ECB in antwoord op een verzoek krachtens lid 6 dient de redenen voor het besluit te bevatten. De betrokken onderneming, de instantie belast met het toezicht op die onderneming, en de nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied het geval van niet-naleving zich heeft voorgedaan, worden hiervan schriftelijk in kennis gesteld. In de kennisgeving wordt de onderneming ervan in kennis gesteld dat beroep op de rechter openstaat. Indien de Raad van bestuur binnen twee maanden na indiening van het verzoek geen besluit heeft genomen, kan de betrokken onderneming overeenkomstig het Verdrag om rechterlijke toetsing van het besluit van de directie verzoeken.

8. Tegen de onderneming zullen geen sancties worden genomen totdat het besluit definitief is geworden, ofwel doordat:

- a) de periode van dertig dagen vermeld in lid 6 is verstreken zonder dat de onderneming een verzoek om toetsing door de Raad van bestuur van de ECB heeft ingediend; ofwel doordat
- b) de Raad van bestuur de onderneming in kennis heeft gesteld van zijn beslissing, of de in lid 7 genoemde periode is verstreken zonder dat de Raad van bestuur een beslissing heeft genomen.

9. De opbrengst van sancties die door de ECB zijn opgelegd, komt aan de ECB toe.

10. Als de niet-naleving uitsluitend verband houdt met een krachtens de statuten en het Verdrag aan het ESCB opgedragen taak, kan een niet-nalevingsprocedure alleen op grond van deze verordening worden ingeleid, ongeacht eventuele bestaande nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die voorzien in een aparte procedure. Als de niet-naleving tevens verband houdt met een of meer gebieden die buiten de bevoegdheid van het ESCB vallen, bestaat het recht om een niet-nalevingsprocedure krachtens deze verordening in te leiden ongeacht enig recht van een bevoegde nationale instantie om andere procedures in te leiden in verband met deze buiten de bevoegdheid van het ESCB vallende gebieden. Deze bepaling geldt onverminderd de toepassing van het strafrecht en de bevoegdheden op het gebied van bedrijfseconomisch toezicht in de deelnemende lidstaten.

11. De kosten van de niet-nalevingsprocedure komen voor rekening van de onderneming, indien is besloten dat deze in gebreke is gebleven bij het nakomen van haar verplichtingen.

Artikel 4

Termijnen

1. Het recht te besluiten een niet-nalevingsprocedure in te leiden in de zin van deze verordening vervalt een jaar na het moment waarop ofwel de ECB ofwel de nationale centrale bank van de lidstaat in wiens rechtsgebied het vermeende geval van niet-naleving zich heeft voorgedaan, kennis heeft gekregen van het bestaan ervan, en in elk geval vijf jaar na de datum waarop het geval van niet-naleving zich heeft voorgedaan, of, in het geval van een voortdurende niet-naleving, vijf jaar na beëindiging van de niet-naleving.

2. Het recht te besluiten om wegens niet-naleving een sanctie op te leggen, overeenkomstig deze verordening, vervalt een jaar nadat is besloten een procedure in te leiden zoals beschreven in artikel 3, lid 1.

3. Het recht een tenuitvoerleggingsprocedure in te leiden vervalt zes maanden nadat het besluit krachtens artikel 3, lid 8, uitvoerbaar is geworden.

*Artikel 5***Toetsing door de rechter**

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft volledige rechtsmacht in de zin van artikel 172 van het Verdrag met betrekking tot de herziening van definitieve besluiten waarbij een sanctie is opgelegd.

*Artikel 6***Algemene bepalingen en regelgevende bevoegdheid**

1. In geval van conflict tussen de bepalingen van deze verordening en de bepalingen van andere verordeningen van de Raad die de ECB het recht verlenen tot het opleggen van sancties, primeren de bepalingen van de laatstgenoemde.

2. De ECB kan — binnen de grenzen en onder de voorwaarden vastgelegd in deze verordening — verordeningen vaststellen ter verdere regulering van de toepassing van sancties en richtsnoeren ter coördinatie en harmonisatie van de procedures die betrekking hebben op de uitvoering van de niet-nalevingsprocedure.

*Artikel 7***Slotbepalingen**

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6, lid 2, is van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De overige artikelen zijn van toepassing vanaf 1 januari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 november 1998.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. EDLINGER

VERORDENING (EG) Nr. 2533/98 VAN DE RAAD

van 23 november 1998

met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op protocol nr. 3 betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (de „statuten”), inzonderheid artikel 5.4 daarvan,

Gezien de aanbeveling van de Europese Centrale Bank (de „ECB”) ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Commissie ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en van artikel 42 van de statuten,

- (1) Overwegende dat, luidens artikel 5.1 van de statuten, de ECB, bijgestaan door de nationale centrale banken, hetzij bij de bevoegde nationale autoriteiten, hetzij rechtstreeks bij de economische subjecten de statistische gegevens verzamelt die nodig zijn voor de vervulling van de taken van het Europees Stelsel van centrale banken (het „ESCB”); dat, ter vergemakkelijking van het vervullen van die taken, vermeld in artikel 105 van het Verdrag, en in het bijzonder van het voeren van het monetair beleid, deze statistische gegevens hoofdzakelijk gebruikt worden voor de productie van geaggregeerde statistische gegevens, waarvoor de identiteit van afzonderlijke economische subjecten irrelevant is, maar ook kunnen worden gebruikt op het niveau van de afzonderlijke economische subjecten; dat, luidens artikel 5.2 van de statuten, de nationale centrale banken voor zover mogelijk de in artikel 5.1 omschreven taken uitvoeren; dat, luidens artikel 5.4 van de statuten, de Raad bepaalt welke natuurlijke en rechtspersonen onderworpen zijn aan rapportageverplichtingen, hoe de geheimhoudingsplicht wordt geregeld, en hoe wordt voorzien in passende handhabingsbepalingen; dat de nationale centrale banken voor de toepassing van artikel 5.1 van de statuten kunnen samenwerken met andere bevoegde instanties, waaronder de nationale bureaus voor de statistiek en de met de reglementering van de markt belaste instanties;
- (2) Overwegende dat, met het oog op het nut van statistische gegevens als instrument voor de vervulling van de taken van het ESCB, de definities en de procedures voor de verzameling van die gegevens

zodanig moeten worden opgezet dat de ECB het vermogen en de flexibiliteit bezit om tijdig te beschikken over statistieken van hoge kwaliteit die wisselende economische en financiële omstandigheden weergeven en de lasten voor informatieplichtigen in aanmerking nemen; dat daarbij niet alleen moet worden gelet op het vervullen van de taken van het ESCB en diens onafhankelijkheid maar ook moet worden getracht de lasten voor de informatieplichtigen tot een minimum beperken;

- (3) Overwegende dat het derhalve wenselijk is om een referentiepopulatie van informatieplichtigen te definiëren, ingedeeld naar de toepasselijke categorieën economische eenheden en statistische toepassingen waartoe de bevoegdheden van de ECB op statistisch gebied beperkt worden en waaruit de ECB uit hoofde van haar regelgevende bevoegdheid de werkelijke populatie van informatieplichtigen bepaalt;
- (4) Overwegende dat een homogene populatie van informatieplichtigen nodig is voor het opstellen van de „geconsolideerde balans van de sector monetaire financiële instellingen” van de deelnemende lidstaten, die hoofdzakelijk bedoeld is om de ECB een overzichtelijk statistisch beeld te geven van de monetaire ontwikkelingen in de deelnemende lidstaten, die als één economisch gebied te beschouwen zijn; dat de ECB op grond van een algemene definitie van deze instellingen een „lijst van monetaire financiële instellingen voor statistische doeleinden” heeft opgesteld en bijhoudt;
- (5) Overwegende dat volgens bovengenoemde algemene definitie voor statistische doeleinden monetaire financiële instellingen („MFI's”) de ingezeten kredietinstellingen zijn zoals gedefinieerd in communautaire wetgeving, en alle ingezeten financiële instellingen die er hun bedrijf van maken deposito's en/of nauwe substituten van deposito's aan te trekken van andere financiële instellingen dan MFI's, en voor eigen rekening (tenminste in economische zin) krediet te verstrekken en/of te beleggen in effecten;
- (6) Overwegende dat postcheque-en-girodiensten die niet voldoen aan de algemene definitie van monetaire financiële instellingen voor statistische doeleinden, wellicht toch moeten worden onderworpen aan de ECB-rapportagevereisten inzake monetaire

⁽¹⁾ PB C 246 van 6. 8. 1998, blz. 12.

⁽²⁾ PB C 328 van 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Advies van 8 oktober 1998 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

en bancaire statistieken en statistieken betreffende betalingssystemen, omdat hun bedrijf in significante mate het aantrekken van deposito's en/of nauwe substituten van deposito's en transacties via betalingssystemen kan behelzen;

- (7) Overwegende dat, in het Europees Stelsel van nationale en regionale economische rekeningen 1995⁽¹⁾ („ESR 1995”), de monetaire financiële instellingen om die reden de subsector „centrale bank” en de subsector „overige monetaire financiële instellingen” omvatten, en uitsluitend kunnen worden uitgebreid door opnemings van categorieën instellingen van de subsector „overige financiële intermediairs met uitzondering van verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen”;
- (8) Overwegende dat statistieken inzake de betalingsbalans, de internationale investeringspositie, waardepapieren, elektronisch geld en betalingssystemen nodig zijn om het ESCB in staat te stellen zijn taken op onafhankelijke wijze uit te voeren;
- (9) Overwegende dat het gebruik van de begrippen „natuurlijke en rechtspersonen” in artikel 5.4 van de statuten moet worden opgevat op een manier die aansluit bij de praktijken van de lidstaten op het gebied van monetaire en bancaire statistieken en betalingsbalansstatistieken en derhalve eveneens lichamen behelst die, naar hun respectieve nationale recht, noch natuurlijke noch rechtspersonen zijn, doch wel behoren tot de relevante subsectoren van ESR 1995; dat rapportageverplichtingen dienengevolge kunnen worden opgelegd aan lichamen zoals personenvennootschappen, bijkantoren, instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) en fondsen die, naar hun respectieve recht, geen rechtspersoonlijkheid bezitten; dat de rapportageplicht in dergelijke gevallen berust bij de personen die krachtens het toepasselijke nationale recht de desbetreffende lichamen in rechte vertegenwoordigen;
- (10) Overwegende dat de statistische balansverslagen van de in artikel 19.1 van de statuten genoemde instellingen eveneens kunnen worden gebruikt voor de berekening van het bedrag van de mogelijk door deze instellingen verplicht aan te houden minimumreserves;
- (11) Overwegende dat het de taak is van de Raad van bestuur van de ECB de taakverdeling tussen de ECB en de nationale centrale banken te bepalen met betrekking tot het verzamelen en verifiëren van statistische gegevens en de uitvoering daarvan, rekening houdend met het in artikel 5.2 van de statuten vastgelegde beginsel, en te bepalen welke taken de nationale autoriteiten binnen de grenzen van hun bevoegdheden op zich zullen nemen, met

als doel het verkrijgen van statistieken van een constante hoge kwaliteit;

- (12) Overwegende dat het uit een oogpunt van kosteneffectiviteit in de beginjaren van de eenheidsmunt nodig kan zijn dat aan de ECB vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens wordt voldaan via overgangsprocedures ingevolge de bestaande beperkingen van de verzamelingsystemen; dat dit met name kan inhouden dat, in het geval van de financiële rekening van de betalingsbalans, gegevens betreffende grensoverschrijdende posities of transacties van de als één economisch gebied beschouwde deelnemende lidstaten in de beginjaren van de eurozone mogen worden opgesteld aan de hand van alle posities of transacties tussen ingezetenen van een deelnemende lidstaat en ingezetenen van andere landen;
- (13) Overwegende dat de grenzen waarbinnen en de voorwaarden waaronder de ECB gerechtigd is om ondernemingen sancties op te leggen bij niet-naleving van de verplichtingen krachtens verordeningen en beschikkingen van de ECB, zijn vastgelegd in Verordening (EG) nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de Europese Centrale Bank om sancties op te leggen⁽²⁾, overeenkomstig artikel 34.3 van de statuten; dat bij eventuele tegenstrijdigheid tussen de genoemde verordening en de bepalingen van deze verordening die de ECB machtigen tot het opleggen van sancties, de bepalingen van deze verordening primeren; dat de sancties in geval van niet-naleving van de verplichtingen van deze verordening de mogelijkheid onverlet laten dat het ESCB passende handhabingsbepalingen vaststelt in zijn betrekkingen met tegenpartijen, waaronder het gedeeltelijk of geheel uitsluiten van een informatieplichtige van monetairebeleidstransacties in geval van ernstige inbreuken op de verplichtingen met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens;
- (14) Overwegende dat verordeningen die door de ECB krachtens artikel 34.1 van de statuten zijn vastgesteld noch rechten verlenen noch verplichtingen opleggen aan niet-deelnemende lidstaten;
- (15) Overwegende dat Denemarken, onder verwijzing naar punt 1 van protocol nr. 12 betreffende enkele bepalingen inzake Denemarken, in de context van het Besluit van Edinburgh van 12 december 1992, te kennen heeft gegeven dat het niet zal deelnemen aan de derde fase van de economische en Monetaire Unie; dat overeenkomstig punt 2 van dat protocol alle artikelen en bepalingen van het Verdrag die betrekking hebben op een derogatie derhalve op Denemarken van toepassing zijn;

⁽¹⁾ PB L 310 van 30. 11. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ Zie bladzijde 4 van dit Publicatieblad.

- (16) Overwegende dat krachtens punt 8 van protocol nr. 11 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland artikel 34 van de statuten niet op het Verenigd Koninkrijk van toepassing is tenzij het deelneemt aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie;
- (17) Overwegende dat, ofschoon wordt erkend dat de statistische gegevens die nodig zijn om te voldoen aan de door de ECB opgelegde rapportagevereisten niet dezelfde zijn voor deelnemende als voor niet-deelnemende lidstaten, artikel 5 van de statuten zowel op deelnemende als niet-deelnemende lidstaten van toepassing is; dat op grond hiervan en van artikel 5 van het Verdrag, een verplichting bestaat om op nationaal niveau alle maatregelen te ontwerpen en toe te passen die lidstaten dienstig achten voor de verzameling van de statistische gegevens die nodig zijn om te voldoen aan de door de ECB opgelegde rapportagevereisten en voor het tijdig treffen van voorbereidingen op het gebied van de statistiek, zodat zij deelnemende lidstaten kunnen worden;
- (18) Overwegende dat de vertrouwelijke statistische gegevens waarover de ECB en de nationale centrale banken voor de uitvoering van de taken van het ESCB moeten beschikken, bescherming behoeven om het vertrouwen van de informatieplichtigen te winnen en te behouden; dat het na de vaststelling van deze verordening niet meer mogelijk zal zijn bepalingen inzake de geheimhoudingsplicht in te roepen om de uitwisseling van vertrouwelijke statistische gegevens die verband houden met de taken van het ESCB te beletten, onverminderd de bepalingen van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾
- (19) Overwegende dat luidens artikel 38.1 van de statuten leden van de bestuursorganen en personeelsleden van de ECB en de nationale centrale banken zijn gehouden, ook na beëindiging van hun taken, inlichtingen die naar hun aard onder de geheimhoudingsplicht vallen niet openbaar te maken, en dat luidens artikel 38.2 van de statuten personen die toegang hebben tot gegevens welke vallen onder communautaire wetgeving waarbij een geheimhoudingsplicht wordt opgelegd, aan die wetgeving onderworpen zijn;
- (20) Overwegende dat personeelsleden van de ECB voor elke inbreuk op de regels tot naleving waarvan zij zijn gehouden, begaan met opzet of door nalatigheid, kunnen worden onderworpen aan tuchtrechtelijke maatregelen en, in voorkomend geval, aan strafrechtelijke maatregelen wegens schending van het beroepsgeheim, onverminderd de bepalingen van artikel 12 juncto artikel 18 van het protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen;
- (21) Overwegende dat het mogelijk gebruik van statistische gegevens voor de uitvoering van de overeenkomstig artikel 105 van het Verdrag door het ESCB te verrichten taken weliswaar de totale rapportage-last vermindert, maar inhoudt dat de geheimhoudingsregeling van deze verordening in bepaalde opzichten moet afwijken van de algemene communautaire en internationale beginselen inzake het statistisch geheim en met name van de bepalingen inzake het statistisch geheim van Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 27 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek⁽²⁾; dat de ECB, onverminderd dit punt, acht zal slaan op de beginselen die ten grondslag liggen aan de communautaire statistiek, vermeld in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 322/97;
- (22) Overwegende dat de geheimhoudingsregeling van deze verordening uitsluitend van toepassing is op vertrouwelijke statistische gegevens die voor de vervulling de taken van het ESCB aan de ECB worden toegezonden; dat deze geheimhoudingsregeling bijzondere nationale of communautaire bepalingen met betrekking tot de toezending van andere soorten inlichtingen aan de ECB onverlet laat; dat de regels inzake statistische geheimhouding die door de nationale bureaus voor de statistiek en door de Commissie worden toegepast op de statistische gegevens die zij voor eigen rekening verzamelen in acht moeten worden genomen;
- (23) Overwegende dat de ECB voor de toepassing van artikel 5.1 van de statuten op statistisch gebied moet samenwerken met de instellingen of organen van de Gemeenschap en met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of van derde landen en met internationale organisaties; dat de ECB en de Commissie zullen zorgen voor passende vormen van samenwerking op statistisch gebied ten einde hun taken zo efficiënt mogelijk uit te voeren, waarbij zij zullen pogen de lasten voor informatieplichtigen tot een minimum te beperken;
- (24) Overwegende dat het ESCB en de ECB, opdat zij volledig operationeel zijn in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (hierna „fase 3”), de taak is toevertrouwd de rapportageverplichtingen met het oog op de verzameling van statistische gegevens voor de eurozone op te stellen; dat een essentieel voorbereidend element erin bestaat vóór de aanvang van fase 3 de statistische voorschriften van de ECB vast te stellen; dat

⁽¹⁾ PB L 281 van 23. 11. 1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 52 van 22. 2. 1997, blz. 1.

het wenselijk is de marktdeelnemers in de loop van 1998 te informeren over de gedetailleerde voorschriften die de ECB voor de toepassing van haar vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens nodig kan achten; dat de ECB derhalve vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening de beschikking moet krijgen over een regelgevende bevoegdheid;

- (25) Overwegende dat de bepalingen van deze verordening alleen dan effectief kunnen worden toegepast indien alle deelnemende lidstaten de maatregelen hebben getroffen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat hun autoriteiten bevoegd zijn om de ECB bij te staan en volledige samenwerking te verlenen bij de verificatie en gedwongen verzameling van statistische gegevens in overeenstemming met artikel 5 van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens”: de door informatieplichtigen te verstrekken statistische gegevens die nodig zijn voor de vervulling van de taken van het ESCB;
2. „informatieplichtigen”: de natuurlijke en rechtspersonen en de lichamen als bedoeld in artikel 2, lid 3, die onderworpen zijn aan de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens;
3. „deelnemende lidstaat”: een lidstaat die de eenheidsmunt overeenkomstig het Verdrag heeft aangenomen;
4. „ingezetene” en „ingezeten”: het centrum van zijn economische belangen hebbend in het economisch gebied van een land als omschreven in bijlage A; in dit verband wordt onder „grensoverschrijdende posities” en „grensoverschrijdende transacties” respectievelijk verstaan posities en transacties inzake de activa en/of passiva van ingezetenen van de als een enkel economisch gebied te beschouwen deelnemende lidstaten met ingezetenen van niet-deelnemende lidstaten en/of ingezetenen van andere landen;
5. „internationale investeringspositie”: de balans van het totaal aan grensoverschrijdende financiële activa en passiva;
6. „elektronisch geld”: elektronische opslagvorm van monetaire waarden op een technische drager met inbegrip van vooruitbetaalde kaarten, die algemeen kunnen worden gebruikt voor betalingen aan andere partijen dan de emittent, zonder dat er bij de transactie noodzakelijk bankrekeningen betrokken zijn, maar fungerend als een vooruitbetaald betaalmiddel aan toonder.

Artikel 2

Referentiepopulatie van informatieplichtigen

1. Ter vervulling van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens (hierna „rapportage-vereisten van de ECB”) is de ECB, bijgestaan door de nationale centrale banken overeenkomstig artikel 5.2 van de statuten, bevoegd tot het verzamelen van statistische gegevens binnen de grenzen van de referentiepopulatie van informatieplichtigen en van hetgeen nodig is om de taken van het ESCB uit te voeren.
2. De referentiepopulatie van informatieplichtigen omvat de volgende informatieplichtigen:
 - a) natuurlijke en rechtspersonen die vallen onder de subsectoren „centrale bank”, „overige monetaire financiële instellingen” en „overige financiële intermediairs met uitzondering van verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen”, als omschreven in bijlage B bij deze verordening, en die ingezeten zijn in een lidstaat, voor zover nodig is ter vervulling van de rapportagevereisten van de ECB inzake monetaire en bancaire statistieken en statistieken betreffende betalingssystemen;
 - b) postcheque-en-girodiensten, voor zover nodig is ter vervulling van de rapportagevereisten van de ECB inzake monetaire en bancaire statistieken en statistieken betreffende betalingssystemen;
 - c) natuurlijke en rechtspersonen die ingezetenen zijn van een lidstaat, voor zover zij grensoverschrijdende posities innemen of grensoverschrijdende transacties uitvoeren en voor zover statistische gegevens met betrekking tot dergelijke posities of transacties nodig zijn ter vervulling van de rapportagevereisten van de ECB inzake betalingsbalansstatistieken of inzake de internationale investeringspositie;
 - d) natuurlijke en rechtspersonen die ingezetenen zijn van een lidstaat, voor zover statistische gegevens met betrekking tot door hen geëmitteerde waardepapieren of elektronisch geld nodig zijn ter vervulling van de rapportagevereisten van de ECB.

3. Een lichaam dat normaliter zou vallen onder de definitie van lid 2 maar dat naar het nationale recht van het land waarvan zij ingezetene zijn noch een rechtspersoon noch een verzameling van natuurlijke personen is, maar dat wel rechten kan hebben en aan verplichtingen onderworpen kan zijn, is een informatieplichtige. De rapportageplicht van een dergelijk lichaam wordt nagekomen door de personen die het in rechte vertegenwoordigen.

Wanneer een rechtspersoon, een verzameling van natuurlijke personen of een lichaam als bedoeld in de eerste alinea een bijkantoor heeft dat ingezetene is van een ander land, is dit bijkantoor een zelfstandige informatieplichtige, ongeacht de locatie van het hoofdkantoor, voor zover het bijkantoor voldoet aan de in lid 2 omschreven voorwaarden, afgezien van het bezit van rechtspersoonlijkheid. Alle in dezelfde lidstaat gevestigde bijkantoren worden beschouwd als één enkel bijkantoor wanneer zij onder dezelfde economische subsector vallen. De rapportageplicht van een bijkantoor wordt nagekomen door de personen die het bijkantoor in rechte vertegenwoordigen.

Artikel 3

Procedures voor het vaststellen van statistische rapportagevereisten

Bij het opstellen en opleggen van haar vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens bepaalt de ECB uit de referentiepopulatie van informatieplichtigen als omschreven in artikel 2 de feitelijke populatie van informatieplichtigen. Onverminderd de naleving van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens

- a) poogt de ECB de rapportagegelast tot een minimum te beperken, onder andere door zoveel mogelijk gebruik te maken van bestaande statistieken,
- b) houdt de ECB rekening met communautaire en internationale normen op het gebied van de statistiek,
- c) kan de ECB bepaalde categorieën informatieplichtigen volledig of gedeeltelijk ontheffen van haar rapportagevereisten.

Artikel 4

Verplichtingen van de lidstaten

De lidstaten organiseren hun taken op het gebied van de statistiek en werken volledig met het ESCB samen teneinde de vervulling van de verplichtingen uit hoofde van artikel 5 van de statuten te verzekeren.

Artikel 5

Regelgevende bevoegdheden van de ECB

1. De ECB kan verordeningen aannemen voor de vaststelling en het opleggen van haar vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens aan de feitelijke populatie van informatieplichtigen van de deelnemende lidstaten.

2. Teneinde de onderlinge samenhang te garanderen die nodig is voor de productie van statistieken die voldoen aan hun respectieve informatievereisten, raadpleegt de ECB de Commissie over ontwerpverordeningen zodra er verbanden zijn met de vereisten van de Commissie op het gebied van de statistiek. Het Comité voor monetaire, financiële en betalingsbalansstatistiek wordt binnen de grenzen van zijn bevoegdheid in het proces van samenwerking tussen de Commissie en de ECB betrokken.

Artikel 6

Recht tot verificatie en gedwongen verzameling van statistische gegevens

1. Indien een in een deelnemende lidstaat ingezeten informatieplichtige wordt verdacht van niet-nakoming, in de zin van artikel 7, lid 2, van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens, heeft de ECB en, overeenkomstig artikel 5.2 van de statuten, de nationale centrale bank van de betrokken deelnemende lidstaat het recht om de juistheid en kwaliteit van de statistische gegevens te verifiëren en tot gedwongen verzameling van die gegevens over te gaan. Indien de statistische gegevens in kwestie evenwel nodig zijn ten bewijze van de naleving van de reserveverplichtingen, dient de verificatie te worden uitgevoerd overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2531/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de toepassing van minimumreserves door de Europese Centrale Bank (¹). Het recht tot verificatie en gedwongen verzameling van statistische gegevens omvat het recht om:

- a) de overlegging van bescheiden te verlangen;
- b) de boeken en registers van de informatieplichtigen te inspecteren;
- c) afschriften en uittreksels van die boeken en registers te maken, en
- d) schriftelijke of mondelinge toelichting te verkrijgen.

(¹) Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

2. De ECB of de bevoegde nationale centrale bank stelt de informatieplichtige schriftelijk in kennis van haar beslissing over te gaan tot verificatie of gedwongen verzameling van statistische gegevens, met vermelding van de tijdspanne waarbinnen aan het verificatieverzoek voldaan moet worden, de sancties die in geval van niet-naleving van toepassing zijn, en het beroep dat tegen die beslissing open staat. De ECB en de desbetreffende nationale centrale bank stellen elkaar in kennis van dergelijke verificatieverzoeken.

3. Voor de verificatie en gedwongen verzameling van statistische gegevens worden nationale procedures gevolgd. Indien wordt vastgesteld dat de informatieplichtige de vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens niet heeft nageleefd, komen de kosten van de procedure voor rekening van de informatieplichtige.

4. De ECB mag verordeningen vaststellen tot nadere bepaling van de voorwaarden waaronder het recht tot verificatie of gedwongen verzameling van statistische gegevens wordt uitgeoefend.

5. Binnen de grenzen van hun bevoegdheden verlenen de nationale autoriteiten van de deelnemende lidstaten de nodige bijstand aan de ECB en de nationale centrale banken bij de uitoefening van de bevoegdheden uit hoofde van dit artikel.

6. Wanneer een informatieplichtige zich verzet tegen de verificatieprocedure of de gedwongen verzameling van statistische gegevens of deze procedures belemmert, verleent de deelnemende lidstaat waar de bedrijfsruimten van de informatieplichtige zijn gesitueerd de nodige bijstand, inclusief het verzekeren van toegang tot de bedrijfsruimten van de informatieplichtige voor de ECB of de nationale centrale bank, zodat de in lid 1 genoemde rechten kunnen worden uitgeoefend.

Artikel 7

Opleggen van sancties

1. De ECB is bevoegd de in dit artikel omschreven sancties op te leggen aan informatieplichtigen die onderworpen zijn aan de rapportageverplichtingen en ingezetene zijn van een deelnemende lidstaat en die niet voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit deze verordening of uit verordeningen of beschikkingen van de ECB tot vaststelling of oplegging van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens.

2. De verplichting bepaalde statistische gegevens aan de ECB of de nationale centrale banken te doen toekomen wordt geacht niet te zijn nagekomen wanneer:

- a) de ECB of de nationale centrale banken na afloop van de daarvoor vastgestelde termijn geen statistische gegevens hebben ontvangen; of
- b) de statistische gegevens onjuist of onvolledig zijn, of niet in de voorgeschreven vorm zijn aangeleverd.

3. De verplichting de ECB of de nationale centrale banken toe te staan de juistheid en kwaliteit van de door de informatieplichtige geleverde statistische gegevens te verifiëren wordt geacht niet te zijn nagekomen wanneer een informatieplichtige deze activiteit belemmert. Die belemmering omvat, maar is niet beperkt tot, het verwijderen van bescheiden en het verhinderen dat de ECB of de nationale centrale bank de fysieke toegang krijgen die nodig is voor de tenuitvoerlegging van de verificatie of de gedwongen verzameling.

4. De ECB kan een informatieplichtige de volgende sancties opleggen:

- a) in geval van niet-nakoming als bedoeld in lid 2, onder a), een dwangsom van ten hoogste 10 000 EUR per dag, waarbij de totale boete ten hoogste 100 000 EUR bedraagt;
- b) in geval van niet-nakoming als bedoeld in lid 2, onder b), een boete van ten hoogste 200 000 EUR; en
- c) in geval van niet-nakoming als bedoeld in lid 3, een boete van ten hoogste 200 000 EUR.

5. De in lid 4 omschreven sancties worden in meerdering gebracht op de voor rekening van de informatieplichtige komende kosten voor de verificatie en gedwongen verzameling krachtens artikel 6, lid 3.

6. Bij de uitoefening van de bevoegdheden van dit artikel handelt de ECB overeenkomstig de beginselen en procedures van Verordening (EG) nr. 2532/98.

Artikel 8

Geheimhoudingsplicht

1. Binnen het toepassingsgebied van deze verordening en met het oog op de geheimhouding van de statistische gegevens die nodig zijn voor de vervulling van de taken van het ESCB, zijn statistische gegevens vertrouwelijk indien zij van dien aard zijn dat zij identificatie van de informatieplichtige of van enig andere natuurlijke of rechtspersoon, lichaam of bijkantoor mogelijk maken, hetzij rechtstreeks op grond van hun naam, adres of via een officieel toegekende identificatiecode, hetzij indirect door afleiding, en daarmee individuele informatie wordt onthuld. Teneinde vast te stellen of een informatieplichtige of enig andere natuurlijke of rechtspersoon, lichaam of bijkantoor kan worden geïdentificeerd, wordt rekening gehouden met alle middelen die redelijkerwijze door een

derde partij kunnen worden gebruikt om de desbetreffende informatieplichtige of andere natuurlijke of rechtspersoon, lichaam of bijkantoor te identificeren. Niet vertrouwelijk zijn statistische gegevens afkomstig uit bronnen die in overeenstemming met nationale wetgeving voor het publiek beschikbaar zijn.

2. Toezending van vertrouwelijke statistische gegevens door de nationale centrale banken aan de ECB geschiedt in de mate en met de gedetailleerdheid die nodig zijn voor het vervullen van de via het ESCB uit te voeren taken, als omschreven in artikel 105 van het Verdrag.

3. De informatieplichtigen worden in kennis gesteld van het gebruik voor statistische en andere administratieve doeleinden dat van door hen geleverde statistische gegevens kan worden gemaakt. Informatieplichtigen hebben het recht inlichtingen te krijgen over de rechtsgrondslag voor het toezenden van de gegevens en over de getroffen beschermingsmaatregelen.

4. De ECB gebruikt de aan haar toegezonden vertrouwelijke statistische gegevens uitsluitend ter uitvoering van de taken van het ESCB tenzij:

- a) de informatieplichtige of de andere identificeerbare natuurlijke of rechtspersoon, lichaam of bijkantoor uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven om de vernoemde statistische gegevens voor andere doeleinden te gebruiken; of
- b) de gegevens worden gebruikt voor het produceren van specifieke communautaire statistieken, ingevolge een overeenkomst tussen de Commissie en de ECB overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad; of
- c) om onderzoeksinstellingen toegang te bieden tot vertrouwelijke statistische gegevens die geen rechtstreekse identificatie toelaten, onverminderd de nationale wetgeving en met de voorafgaande uitdrukkelijke toestemming van de nationale autoriteit die de informatie leverde.

5. De nationale centrale banken gebruiken de vertrouwelijke statistische gegevens die zij hebben verzameld met het oog op het nakomen van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens uitsluitend ter vervulling van de taken van het ESCB tenzij:

- a) de informatieplichtige of de andere identificeerbare natuurlijke of rechtspersoon, lichaam of bijkantoor uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven om de vernoemde statistische gegevens voor andere doeleinden te gebruiken; of
- b) de gegevens op nationaal niveau voor statistische doeleinden worden gebruikt, ingevolge een overeenkomst tussen de nationale statistische instelling en de nationale centrale bank overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 322/97; of

c) de gegevens worden gebruikt op het gebied van bedrijfseconomisch toezicht of voor de uitoefening, overeenkomstig artikel 14.4 van de statuten, voor andere dan de in de statuten omschreven taken; of

d) om onderzoeksinstellingen toegang te bieden tot vertrouwelijke statistische gegevens die geen rechtstreekse identificatie toelaten.

6. Dit artikel belet niet dat vertrouwelijke statistische gegevens die zijn verzameld of mede zijn verzameld voor andere doeleinden dan de vervulling van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens, voor die andere doeleinden worden gebruikt.

7. Dit artikel is alleen van toepassing op het verzamelen en doen toekomen van vertrouwelijke statistische gegevens ter vervulling van de ECB-vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens; het laat specifieke nationale of communautaire bepalingen betreffende het doen toekomen van andere soorten informatie aan de ECB onverlet.

8. Deze verordening is van toepassing onverminderd Richtlijn 95/46/EG.

In geval van door de nationale bureaus voor de statistiek en de Commissie verzamelde gegevens die aan de ECB worden geleverd, is deze verordening wat de statistische geheimhouding betreft van toepassing onverminderd Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad betreffende de communautaire statistiek.

9. De ECB en de nationale centrale banken nemen alle wetgevende, administratieve, technische en organisatorische maatregelen die nodig zijn om de bescherming van vertrouwelijke statistische gegevens te garanderen. De ECB definieert gemeenschappelijke regels en minimumnormen ter voorkoming van onwettige openbaarmaking en ongeoorloofd gebruik. De beschermende maatregelen zijn van toepassing op alle vertrouwelijke statistische gegevens als bedoeld in lid 1.

10. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de bescherming van vertrouwelijke statistische gegevens te garanderen, met inbegrip van het opleggen, door de lidstaten, van toepasselijke handhavingsmaatregelen in geval van een inbreuk.

Artikel 9

Slotbepalingen

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5, artikel 6, lid 4, en artikel 8, lid 9, zijn van toepassing met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De overige artikelen zijn van toepassing met ingang van 1 januari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 november 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. EDLINGER

BIJLAGE A

AFBAKENING VAN DE NATIONALE ECONOMIE

- 2.04. De eenheden (institutionele eenheden, eenheden van economische activiteit op lokaal niveau en homogeneproductieeenheden) die de economie van een land vormen en waarvan de transacties in het ESR zijn opgenomen, hebben een economisch belangencentrum in het economisch gebied van dat land. Deze eenheden, aangeduid als ingezeten eenheden, behoeven niet de nationaliteit van dit land te bezitten, geen rechtspersoonlijkheid te hebben, noch in het economisch gebied van het land aanwezig te zijn op het ogenblik dat zij een transactie verrichten. Aangezien de economie dus wordt afgebakend op grond van de ingezeten eenheden, dient de betekenis van de begrippen economisch gebied en economisch belangencentrum nader te worden gedefinieerd.
- 2.05. Onder het economisch gebied van een land wordt verstaan:
- het door de overheid van het land bestuurde geografisch gebied waarin personen, goederen, diensten en kapitaal vrij kunnen bewegen;
 - vrijhandelsgebieden, inclusief entrepots en bedrijven onder douanecontrole;
 - het nationale luchtruim, de territoriale wateren en het continentaal plat in de internationale wateren waarover het land exclusieve rechten kan doen gelden⁽¹⁾;
 - territoriale enclaves, dat wil zeggen delen van het geografisch gebied van het buitenland die, krachtens internationale verdragen of overeenkomsten tussen staten, door de overheid van het land worden gebruikt (ambassades, consulaten, militaire en wetenschappelijke bases enz.);
 - vindplaatsen van aardolie, aardgas enzovoort, gelegen in de internationale wateren buiten het continentale plat van het land, die worden geëxploiteerd door ingezeten eenheden van het land.
- 2.06. Het economisch gebied omvat geen extraterritoriale enclaves, dat wil zeggen delen van het geografisch gebied van het land die, krachtens internationale verdragen of overeenkomsten tussen staten, door de overheid van een ander land, door instellingen van de Europese Unie of door internationale organisaties worden gebruikt⁽²⁾.
- 2.07. Het begrip economisch belangencentrum geeft aan dat er in het economisch gebied een lokatie bestaat waar of van waar uit door een eenheid voor onbepaalde tijd of gedurende een vastgestelde lange periode (één jaar of langer) economische activiteiten en transacties van voldoende omvang worden verricht. Dit impliceert dat een eenheid die dergelijke transacties verricht in het economisch gebied van verschillende landen, geacht wordt in elk van deze landen een economisch belangencentrum te hebben. Van eigenaars van grond en gebouwen in een economisch gebied wordt automatisch aangenomen dat zij daar een economisch belangencentrum hebben.
- 2.08. Op basis van deze definities kunnen de eenheden die als ingezeten eenheden van een land worden beschouwd, als volgt worden ingedeeld:
- eenheden met productie, financiële intermediatie, verzekering of herverdeling als hoofdfunctie, voor al hun transacties, met uitzondering van die welke betrekking hebben op de eigendom van grond en gebouwen;
 - eenheden met consumptie⁽³⁾ als hoofdfunctie, voor al hun transacties, met uitzondering van die welke betrekking hebben op de eigendom van grond en gebouwen;
 - alle eenheden in hun hoedanigheid van eigenaar van grond en gebouwen, met uitzondering van eigenaars van extraterritoriale enclaves die deel uitmaken van het economisch gebied van andere landen of die staten sui generis zijn (zie punt 2.06).

⁽¹⁾ Vissersschepen, andere schepen, drijvende platforms en luchtvaartuigen worden in het ESR behandeld als alle andere vervoermiddelen en mobiele werktuigen in eigendom van en/of geëxploiteerd door ingezeten eenheden, dan wel in eigendom van niet-ingezeten en geëxploiteerd door ingezeten eenheden. Transacties met betrekking tot eigendom (bruto-investeringen in vaste activa) en exploitatie (verhuur, verzekering enz.) van deze goederen worden gerekend tot de economie van het land waarvan de eigenaar en/of de exploitant ingezetene zijn. Bij financiële lease wordt de eigendom van de desbetreffende activa geacht in andere handen over te gaan.

⁽²⁾ De gebieden die door de instellingen van de Europese Unie en door internationale organisaties worden gebruikt, vormen derhalve gebieden van staten sui generis. Deze staten worden gekenmerkt door het feit dat zij geen andere ingezetenen hebben dan de instellingen zelf (zie punt 2.10, onder e).

⁽³⁾ Consumptie is niet de enige mogelijke activiteit van huishoudens. In hun hoedanigheid van ondernemers kunnen huishoudens elke vorm van economische activiteit uitoefenen.

- 2.09. Bij eenheden met productie, financiële intermediatie, verzekering of herverdeling als hoofdfunctie wordt voor alle transacties, met uitzondering van die welke betrekking hebben op de eigendom van grond en gebouwen, het volgende onderscheid gemaakt:
- a) de activiteit wordt uitsluitend in het economisch gebied van het land uitgeoefend: de eenheden zijn in dit geval ingezetenen van het land;
 - b) de activiteit wordt gedurende één jaar of langer in het economisch gebied van diverse landen uitgeoefend: alleen het gedeelte van de eenheid dat een economisch belangencentrum heeft in het economisch gebied van het land, wordt als ingezetene eenheid beschouwd. Dit kan zijn:
 1. een ingezetene institutionele eenheid waarvan men de gedurende één jaar of langer in het buitenland uitgeoefende activiteit buiten beschouwing laat en afzonderlijk registreert⁽¹⁾, of
 2. een fictieve ingezetene eenheid, met betrekking tot de activiteit die gedurende één jaar of langer door een niet-ingezetene eenheid in het land werd uitgeoefend.
- 2.10. Wat de eenheden met consumptie als hoofdfunctie betreft, worden huishoudens die een economisch belangencentrum in het land hebben, als ingezetenen beschouwd, ook al begeben zij zich voor korte tijd (korter dan één jaar) naar het buitenland; een uitzondering geldt ten aanzien van huishoudens in hun hoedanigheid van eigenaar van grond en gebouwen. Tot dergelijke eenheden worden in het bijzonder gerekend:
- a) grensarbeiders, dat wil zeggen personen die de landgrens dagelijks overschrijden om in een buurland arbeid te verrichten,
 - b) seizoenarbeiders, dat wil zeggen personen die het land verlaten om voor een periode van enkele maanden, maar korter dan één jaar, in een ander land arbeid te verrichten in sectoren waar periodiek extra arbeidskrachten worden gevraagd,
 - c) in het buitenland verblijvende toeristen, kuurpatiënten, studenten⁽²⁾, ambtenaren op dienstreis, zakenlieden, handelsvertegenwoordigers, kunstenaars en bemanningsleden van schepen of luchtvaartuigen,
 - d) ter plaatse in dienst genomen personeel dat in de extraterritoriale enclaves van buitenlandse overheden werkzaam is,
 - e) personeel van de instellingen van de Europese Unie en van civiele of militaire internationale organisaties die hun zetel in extraterritoriale enclaves hebben,
 - f) officiële civiele of militaire regeringsvertegenwoordigers van een land die (met hun gezinnen) in territoriale enclaves wonen.
- 2.11. Alle eenheden in hun hoedanigheid van eigenaar van grond en/of gebouwen die deel uitmaken van het economisch gebied, worden beschouwd als ingezetenen of fictieve ingezetenen van het land waar deze grond en/of gebouwen gelegen zijn.

⁽¹⁾ Alleen wanneer deze activiteit gedurende minder dan één jaar wordt verricht, moet zij niet van de activiteiten van de producerende institutionele eenheid worden afgezonderd. Dit kan ook het geval zijn wanneer de activiteit langer dan één jaar duurt, maar van gering belang is en in het geval van installatiewerkzaamheden altijd. Een eenheid die gedurende minder dan één jaar een bouwactiviteit in een ander land uitoefent, wordt, indien de bouwactiviteit output van vaste kapitaalgoederen betreft, echter beschouwd als (fictieve) eenheid met een economisch belangencentrum in het economisch gebied van het betreffende land.

⁽²⁾ Studenten worden altijd als ingezetenen beschouwd ongeacht de duur van hun studie in het buitenland.

BIJLAGE B

SUBSECTOR CENTRALE BANK (S. 121)

- 2.45. *Definitie:* de subsector centrale bank omvat alle financiële instellingen en quasivennootschappen met als hoofdfunctie de uitgifte van betaalmiddelen, handhaving van de interne en externe waarde van de valuta en het aanhouden van alle of een gedeelte van de officiële reserves van het land.
- 2.46. In subsector S. 121 worden de volgende financiële instellingen en quasivennootschappen ingedeeld:
- a) de nationale centrale bank, ook als deze deel uitmaakt van een Europees Systeem van centrale banken;
 - b) de in hoofdzaak door de overheid opgerichte centrale monetaire instellingen die beschikken over een volledige boekhouding en zelfstandige beslissingsbevoegdheid ten opzichte van de centrale overheid (bijv. instellingen voor deviezenverrekening of voor de uitgifte van betaalmiddelen). Meestal worden de activiteiten van dergelijke instellingen hetzij door de centrale overheid hetzij door de centrale bank zelf uitgeoefend. In dit gevallen zijn er dus geen afzonderlijke institutionele eenheden.
- 2.47. Deze subsector omvat geen instellingen, andere dan de centrale bank, die belast zijn met de reglementering van of het toezicht op financiële instellingen of financiële markten.

SUBSECTOR OVERIGE MONETAIRE FINANCIËLE INSTELLINGEN (S. 122)

- 2.48. *Definitie:* de subsector overige monetaire financiële instellingen (S. 122) bestaat uit alle financiële instellingen en quasivennootschappen — met uitzondering van die welke zijn ingedeeld in de subsector centrale bank — met als hoofdfunctie financiële intermediaatiedie, die deposito's en/of daarmee vergelijkbare financiële titels van institutionele eenheden niet zijnde monetaire financiële instellingen als schuldtitle hebben en voor eigen rekening kredieten verstrekken en/of waardepapieren aankopen.
- 2.49. Tot de monetaire financiële instellingen (MFI's) behoren de subsectoren centrale bank (S. 121) en overige monetaire financiële instellingen (S. 122). Zij komen overeen met de monetaire financiële instellingen voor statistische doeleinden, zoals vastgesteld door het EMI.
- 2.50. De MFI's kunnen niet gewoon „banken” worden genoemd omdat er ook financiële instellingen toe kunnen behoren die zich geen bank noemen of die zich in bepaalde landen geen bank mogen noemen, terwijl er anderzijds ook financiële instellingen zijn die zich wel bank noemen, maar die in feite geen MFI zijn. In het algemeen kan men zeggen dat de volgende financiële intermediairs tot subsector S. 122 behoren:
- a) handelsbanken en algemene banken;
 - b) spaarbanken (inclusief spaar- en kredietverenigingen);
 - c) postcheque- en girodiensten, postbanken, girobanken;
 - d) landbouwkredietinstellingen;
 - e) coöperatieve kredietinstellingen, kredietverenigingen;
 - f) gespecialiseerde banken (bijv. merchantbanken, emissiebanken, particuliere banken).
- 2.51. De volgende financiële intermediairs kunnen ook in subsector S. 122 worden ingedeeld indien zij hun middelen verkrijgen via opeisbare schuldtitle, ongeacht of dat geschiedt in de vorm van deposito's of in andere vormen, zoals via de doorlopende uitgifte van obligaties of andere, daarmee vergelijkbare effecten. Anders moeten zij in subsector S. 123 worden ingedeeld:
- a) hypotheekverlenende instellingen (inclusief bouwkasen, hypotheekbanken en hypothecairkredietinstellingen);
 - b) beleggingsinstellingen (inclusief „investment trusts”, „unit trusts” en andere collectieve investeringsprogramma's, bijv. overeenkomsten voor collectieve investeringen in overdraagbare effecten — UCITS);
 - c) gemeentelijke kredietinstellingen.

2.52. Subsector S. 122 omvat niet:

- a) holdings die uitsluitend het beheer en de leiding hebben over een overwegend tot de subsector overige monetaire financiële instellingen behorende groep instellingen, maar dat zelf niet zijn. Zij worden ingedeeld in subsector S. 123;
- b) instellingen zonder winst oogmerk met eigen rechtspersoonlijkheid die diensten verlenen aan overige monetaire financiële instellingen, maar zich niet bezighouden met financiële intermediatie.

SUBSECTOR OVERIGE FINANCIËLE INTERMEDIAIRS MET UITZONDERING VAN VERZEKERINGSINSTELLINGEN EN PENSIOENFONDSEN (S. 123)

2.53. *Definitie:* de subsector overige financiële intermediairs met uitzondering van verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen (S. 123) omvat alle financiële instellingen en quasivenootschappen met als hoofdfunctie financiële intermediatie door het aangaan van verplichtingen, andere dan in chartaal geld, deposito's en/of daarmee vergelijkbare financiële titels bij andere institutionele eenheden dan monetaire financiële instellingen, en andere dan verzekeringstechnische voorzieningen.

2.54. Subsector S. 123 omvat diverse soorten financiële intermediairs die zich voornamelijk bezighouden met langlopende financieringen. De overwegend lange looptijd van hun vorderingen en schulden is in de meeste gevallen het essentiële onderscheid met de subsector overige monetaire financiële instellingen. Subsector S. 123 onderscheidt zich voorts van de subsector verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen door het ontbreken van schulden in de vorm van verzekeringstechnische voorzieningen.

2.55. Met name de volgende financiële instellingen en quasivenootschappen worden in subsector S. 123 ingedeeld, tenzij zij MFI's zijn:

- a) instellingen met als functie financiële lease;
- b) instellingen met als functie huurkoop en de verlening van consumenten- of handelskrediet;
- c) instellingen met als functie factoring;
- d) handelaren (voor eigen rekening) in waardepapieren en derivaten;
- e) gespecialiseerde financiële instellingen, zoals risicokapitaal- en ontwikkelingskapitaalmaatschappijen, export/importfinancieringsmaatschappijen;
- f) lege financiële instellingen die zijn opgericht voor het houden van effecten;
- g) financiële intermediairs die uitsluitend van MFI's deposito's en/of daarmee vergelijkbare financiële titels ontvangen;
- h) holdings die uitsluitend met beheer en de leiding hebben over een groep dochterondernemingen met als hoofdfunctie financiële intermediaire en/of het verlenen van financiële hulpdiensten, maar die zelf geen financiële instellingen zijn.

2.56. Subsector S. 123 omvat geen instellingen zonder winst oogmerk met eigen rechtspersoonlijkheid die diensten verlenen aan overige financiële intermediairs met uitzondering van verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen, maar die zich zelf niet bezighouden met financiële intermediatie.

VERORDENING (EG) Nr. 2534/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	204	39,1
	999	39,1
0709 90 70	052	75,5
	999	75,5
0805 20 10	204	64,2
	999	64,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,2
	999	61,2
0805 30 10	052	56,5
	388	47,9
	524	37,2
	528	53,4
	600	85,3
	999	56,1
	999	56,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	62,2
	060	25,1
	064	46,9
	400	86,0
	404	70,1
	999	58,1
	999	58,1
0808 20 50	052	93,1
	064	61,8
	400	72,5
	720	47,4
	728	201,4
	999	95,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2535/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3046/92 wat de door de fiscale administratie verstrekte informatie betreft**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3330/91 van de Raad van
7 november 1991 betreffende de statistieken van het
goederenverkeer tussen lidstaten ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 3046/92 van de Commissie ⁽²⁾, inzonder-
heid op artikel 30,

Overwegende dat een essentieel onderdeel van het
Intrastat-stelsel bestaat in het gebruik van gegevens over
de belasting over de toegevoegde waarde betreffende
intracommunautaire transacties om de volledigheid van
de statistiek te controleren;

Overwegende dat de informatie die de in de lidstaten met
de uitvoering van de wetgeving inzake de belasting over
de toegevoegde waarde belaste diensten aan de met de
opstelling van de statistieken van het goederenverkeer
tussen lidstaten belaste diensten kunnen doorgeven,
restrictief moet worden omschreven;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het

Comité voor de statistiek van het goederenverkeer tussen
lidstaten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3046/92 wordt
het volgende lid 2 toegevoegd:

„2. De verstrekking van informatie van fiscale aard
als bedoeld in artikel 11, lid 4, van Verordening (EEG)
nr. 3330/91 door de diensten van een lidstaat die met
de uitvoering van de wetgeving inzake de belasting
over de toegevoegde waarde zijn belast aan de dien-
sten die in die lidstaat met de opstelling van de statis-
tieken van het goederenverkeer zijn belast, is beperkt
tot informatie die de BTW-plichtige ingevolge artikel
22 van Richtlijn 77/388/EEG moet verstrekken.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag
volgende op die van haar bekendmaking in het *Publica-
tieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Yves-Thibault DE SILGUY
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 316 van 16. 11. 1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 307 van 23. 10. 1992, blz. 27.

VERORDENING (EG) Nr. 2536/98 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 1998

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 920/89 tot vaststelling van kwaliteitsnormen voor wortelen, citrusvruchten en tafelappelen en -peren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2520/97 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 2,

Overwegende dat in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 920/89 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 888/97 ⁽⁴⁾, de kwaliteitsnormen zijn vastgesteld voor wortelen;

Overwegende dat in artikel 149 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden is voorzien in de mogelijkheid om volgens de procedure van het comité van beheer de overgangsmaatregelen vast te stellen die nodig zijn ter vergemakkelijking van de overgang van de in de nieuwe lidstaten bestaande regeling naar die welke voortvloeit uit de toepassing van de regeling die is vastgesteld bij de verschillende gemeenschappelijke marktordeningen; dat de periode waarin van deze mogelijkheid gebruik kon worden gemaakt, oorspronkelijk afliep op 31 december 1997; dat deze periode door de Raad is verlengd tot en met 31 december 1998;

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 2376/96 van de Commissie van 13 december 1996 houdende afwijking, voor een bijkomende periode van een jaar, van Verordening (EEG) nr. 920/89 voor wat betreft in Zweden en Finland geteelde wortelen die met onvermengde turf zijn bedekt ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 341/98 ⁽⁶⁾, is bepaald dat deze producten op de Zweedse en de Finse markt mogen worden afgezet en naar derde landen worden uitgevoerd; dat de geldigheidsduur van deze verordening afloopt op 31 december 1998;

Overwegende dat de meeste in Zweden en in Finland in de handel gebrachte wortelen met onvermengde turf zijn bedekt; dat wetenschappelijk is aangetoond dat het

bedekken van gewassen wortelen met onvermengde turf geen aanleiding geeft tot kwaliteitsverlies, en dat in sommige gevallen deze praktijk zelfs een gunstig effect heeft voor wat betreft de houdbaarheid; dat het derhalve dienstig is de afzet van deze producten op permanente basis toe te staan;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 920/89 wordt als volgt gewijzigd:

1. De tekst van punt II, deel A, tweede streepje, tweede substreepje, wordt als volgt gelezen:

„— voor ongewassen wortelen en gewassen, met onvermengde turf bedekte wortelen: praktisch vrij zijn van iedere grove verontreiniging.”
2. Aan punt V, deel C, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„In het geval van gewassen, met onvermengde turf bedekte wortelen wordt de gebruikte turf niet beschouwd als een vreemde substantie.”
3. Aan punt VI, deel B, wordt na het tweede streepje een nieuw streepje ingevoegd:

„— in voorkomend geval, „Wortelen in turf”, zelfs wanneer de inhoud van buitenaf zichtbaar is.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1999.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21. 11. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17. 12. 1997, blz. 41.

⁽³⁾ PB L 97 van 11. 4. 1989, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 126 van 17. 5. 1997, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 325 van 14. 12. 1996, blz. 6.

⁽⁶⁾ PB L 40 van 13. 2. 1998, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 2537/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾ en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende dat overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer kan worden overbrugd;

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie van 30 mei 1994 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1352/98⁽⁶⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1222/94 de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand moet worden vastgesteld;

Overwegende dat ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad⁽⁷⁾, de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming dient te worden gedifferentieerd;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 4, lid 5, onder b), van Verordening (EG) nr. 1222/94, indien het onder artikel 4, lid 5, onder a) van deze Verordening bedoelde bewijs niet wordt geleverd, wordt aan de goederen een verlaagde restitutievoet toegekend rekening houdend met het bedrag van de productierestitutie, al naar gelang krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1011/98⁽⁹⁾, van toepassing op het verwerkte basisproduct, dat van kracht was tijdens de veronderstelde periode waarin de goederen werden vervaardigd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1222/94 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 136 van 31. 5. 1994, blz. 5.

⁽⁶⁾ PB L 184 van 27. 6. 1998, blz. 25.

⁽⁷⁾ PB L 275 van 29. 9. 1987, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 159 van 1. 7. 1993, blz. 112.

⁽⁹⁾ PB L 145 van 15. 5. 1998, blz. 11.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Martin BANGEMANN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 november 1998 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct
1001 10 00	Harde tarwe: — in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika — in andere gevallen	0,910 1,400
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren: — in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika — in andere gevallen: — — in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — — in andere gevallen	1,520 — 2,339
1002 00 00	Rogge	4,761
1003 00 90	Gerst	5,592
1004 00 00	Haver	4,495
1005 90 00	Maïs, gebruikt in de vorm van: — zetmeel: — — in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — — in andere gevallen — glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ : — — in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — — in andere gevallen — andere (als zodanig)	1,832 5,389 1,070 4,627 5,389
	Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs: — in aanmerking genomen op grond van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — in andere gevallen	1,832 5,389
ex 1006 30	Volwitte rijst: — rondkorrelig — halflangkorrelig — langkorrelig	10,800 10,800 10,800
1006 40 00	Breukrijst	2,700
1007 00 90	Graansorgho	5,592

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie (PB L 136 van 31. 5. 1994, blz. 5), worden gebruikt.

⁽²⁾ De goederen die in aanmerking komen zijn aangeduid in bijlage I van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie (PB L 159 van 1. 7. 1993, blz. 112).

⁽³⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 2538/98 VAN DE COMMISSIE
van 26 november 1998
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie
van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepa-
lingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad
ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2519/98 ⁽⁴⁾,
en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende dat de invoerrechten in de sector granen
zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2457/98 van de
Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2530/
98 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat in artikel 2, lid 1, van Verordening
(EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een
toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de
invoerrechten 5 ecu per ton verschilt van het vastgestelde
recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd;
dat dit verschil zich heeft voorgedaan; dat de in Verorde-
ning (EG) nr. 2457/98 vastgestelde invoerrechten derhalve
aangepast moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 2457/98
worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november
1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 161 van 29. 6. 1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 315 van 25. 11. 1998, blz. 7.

⁽⁵⁾ PB L 304 van 14. 11. 1998, blz. 21.

⁽⁶⁾ PB L 317 van 26. 11. 1998, blz. 24.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in ecu/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in ecu/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	40,73	30,73
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	50,73	40,73
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	41,47	31,47
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	41,47	31,47
	van gemiddelde kwaliteit	73,89	63,89
	van lage kwaliteit	90,35	80,35
1002 00 00	Rogge	99,03	89,03
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	99,03	89,03
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	99,03	89,03
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	101,39	91,39
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	101,39	91,39
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	99,03	89,03

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 ECU/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 ECU/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 ECU/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 13 november 1998 tot en met 25 november 1998)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (**)	US barley 2
Notering (ecu/ton)	117,53	101,15	90,96	73,60	135,29 (*)	125,29 (*)	77,00 (*)
Golf-premie (ecu/ton)	—	10,80	4,52	10,84	—	—	—
Grote-Meren premie (ecu/ton)	16,00	—	—	—	—	—	—

(*) Fob Duluth.

(**) Een korting („discount”) van 10 ECU per ton. (Artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 10,45 ecu/ton; Grote Meren — Rotterdam: 21,29 ecu/ton.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 ECU/ton (HRW2)
0,00 ECU/ton (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 2539/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2004/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie
van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassings-
bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de
Raad wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerres-
tituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen
maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de resti-
tutie en/of de belasting bij uitvoer van zachte tarwe naar
sommige ACS-staten is opengesteld bij Verordening (EG)
nr. 2004/98 van de Commissie⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr.
1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de
meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23
van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een
maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij reke-
ning houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG)
nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt

gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger
is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de
inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een
uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumresti-
tutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat het Comité van beheer voor granen
geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voor-
zitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 20 tot en met 26 november 1998
in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening
(EG) nr. 2004/98 werden meegedeeld, wordt de maxi-
mumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op
33,94 ECU per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november
1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 258 van 22. 9. 1998, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 2540/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en/of de belasting bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van sommige ACS-staten is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1079/98 van de Commissie⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2005/98⁽⁶⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG)

nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 20 tot en met 26 november 1998 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 27,25 ECU per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 154 van 28. 5. 1998, blz. 24.

⁽⁶⁾ PB L 258 van 22. 9. 1998, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 2541/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van haver in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2007/98 van de Commissie van 21 september 1998 betreffende een bijzondere interventie maatregel voor granen in Finland en Zweden⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2434/98⁽⁶⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer uit Finland en Zweden van in die landen geproduceerde haver naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2007/98;

Overwegende dat in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2007/98 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23

van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 20 tot en met 26 november 1998 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van haver vastgesteld op 53,95 ECU per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 258 van 22. 9. 1998, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB L 302 van 12. 11. 1998, blz. 30.

VERORDENING (EG) Nr. 2542/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1564/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst uit Spanje naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1564/98 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2309/98 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een

maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 20 met 26 november 1998 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1564/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst vastgesteld op 63,98 ECU per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 203 van 21. 7. 1998, blz. 6.

⁽⁶⁾ PB L 288 van 27. 10. 1998, blz. 11.

VERORDENING (EG) Nr. 2543/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende dat een inschrijving voor de restitutie en/of de belasting bij uitvoer van gerst naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1078/98 van de Commissie ⁽⁵⁾;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95, de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op

grond van de meegedeelde offertes kan besluiten niet tot toewijzing over te gaan;

Overwegende dat het, met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk is een maximumrestitutie of een minimumbelasting vast te stellen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 20 tot en met 26 november 1998 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1078/98 bedoelde inschrijving voor de restitutie of voor de belasting bij uitvoer van gerst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 154 van 28. 5. 1998, blz. 20.

VERORDENING (EG) Nr. 2544/98 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 1998

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze verordeningen genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer;

Overwegende dat krachtens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de bestaande situatie en de vooruitzichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen, rijst en breukrijst, evenals van hun prijzen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds van de prijzen van granen, rijst en breukrijst en de producten in de sector granen op de wereldmarkt; dat krachtens deze artikelen ook waarborgen moeten worden geschapen dat op de graan- en rijstmarkten een evenwichtige toestand heerst en een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de prijzen en de handel plaatsvindt en dat bovendien rekening moet worden gehouden met het economische aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden;

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 1518/95 van de Commissie⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2993/95⁽⁶⁾, betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten in artikel 4 de specifieke criteria heeft vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten;

Overwegende dat het wenselijk is de aan bepaalde verwerkte producten toe te kennen restitutie, al naar gelang van het product, hoger of lager vast te stellen volgens het asgehalte, het gehalte aan ruwe celstof, het gehalte aan doppen, het eiwitgehalte, het vetgehalte of het zetmeelgehalte, daar deze gehalten van bijzondere betekenis zijn voor de hoeveelheid basisproduct die werkelijk voor de vervaardiging van het verwerkte product is gebruikt;

Overwegende dat, ten aanzien van maniokwortel en andere tropische wortels en knollen en het daarvan vervaardigde meel, het economische aspect van de uitvoeren die, in het bijzonder gezien de aard en de herkomst van deze producten, zouden kunnen worden overwogen, op het ogenblik geen vaststelling van een restitutie bij uitvoer behoeft; dat het voor bepaalde verwerkte producten, gezien het geringe aandeel van de Gemeenschap aan de wereldhandel, op het ogenblik niet noodzakelijk is een restitutie bij uitvoer vast te stellen;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat zij in de tussentijd kan worden gewijzigd;

Overwegende dat bepaalde verwerkte producten op basis van maïs een warmtebehandeling kunnen ondergaan, waardoor een restitutie zou kunnen worden uitgekeerd die niet overeenstemt met de kwaliteit van het product; dat duidelijk moet worden aangegeven dat deze producten, die voorgegelatineerd zetmeel bevatten, niet in aanmerking komen voor uitvoerrestituties;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde producten, waarop Verordening (EG) nr. 1518/95 van toepassing is, worden vastgesteld in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 55.

⁽⁶⁾ PB L 312 van 23. 12. 1995, blz. 25.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

<i>(in ecu/ton)</i>		<i>(in ecu/ton)</i>	
Productcode	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bedrag van de restitutie
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	75,45	1104 23 10 9100	80,84
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	64,67	1104 23 10 9300	61,97
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	64,67	1104 29 11 9000	23,86
1102 90 10 9100	67,29	1104 29 51 9000	23,39
1102 90 10 9900	45,76	1104 29 55 9000	23,39
1102 90 30 9100	80,91	1104 30 10 9000	5,85
1103 12 00 9100	80,91	1104 30 90 9000	13,47
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	97,00	1107 10 11 9000	41,63
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	75,45	1107 10 91 9000	79,85
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9200	46,78
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9300	46,78
1103 19 10 9000	47,61	1108 12 00 9200	86,22
1103 19 30 9100	69,53	1108 12 00 9300	86,22
1103 21 00 9000	23,86	1108 13 00 9200	86,22
1103 29 20 9000	45,76	1108 13 00 9300	86,22
1104 11 90 9100	67,29	1108 19 10 9200	41,04
1104 12 90 9100	89,90	1108 19 10 9300	41,04
1104 12 90 9300	71,92	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	23,86	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	96,69
1104 19 50 9110	86,22	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,02
1104 19 50 9130	70,06	1702 30 91 9000	96,69
1104 21 10 9100	67,29	1702 30 99 9000	74,02
1104 21 30 9100	67,29	1702 40 90 9000	74,02
1104 21 50 9100	89,72	1702 90 50 9100	96,69
1104 21 50 9300	71,78	1702 90 50 9900	74,02
1104 22 20 9100	71,92	1702 90 75 9000	101,32
1104 22 30 9100	76,42	1702 90 79 9000	74,32
		2106 90 55 9000	74,02

⁽¹⁾ Er worden geen restituties toegekend voor producten die een warmtebehandeling hebben ondergaan waardoor het zetmeel is voorgegelatineerd.

⁽²⁾ De restituties worden toegekend overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad (PB L 281 van 1. 11. 1975, blz. 20).

NB: Productcodes en voetnoten: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24. 12. 1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 2545/98 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 1998

tot vaststelling van de restituties bij de productie in de sectoren granen en rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾, en
met name op artikel 7, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordering van de rijstmarkt⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽⁴⁾, en met name op artikel
7, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de
Commissie van 30 juni 1993 tot vaststelling van de bepa-
lingen ter uitvoering van de regelingen inzake de produc-
tieroestituties in de sector granen en rijst⁽⁵⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1011/98⁽⁶⁾, en met
name op artikel 3,

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 1722/93 de
voorwaarden voor de toekenning van de productieresti-
tutie zijn vastgesteld; dat de berekeningsgrondslag van de
restitutie is aangegeven in artikel 3 van genoemde veror-
dening; dat de zo berekende restitutie eenmaal per maand

moet worden vastgesteld en slechts gewijzigd mag worden
wanneer de maïs- en/of tarweprijzen een significante
verandering te zien geven;

Overwegende dat de in deze verordening te bepalen resti-
tuties bij de productie moeten worden aangepast met de
in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 1722/93 bepaalde
coëfficiënten, teneinde het juiste te betalen bedrag te
verkrijgen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1722/93
bedoelde restitutie wordt vastgesteld op 61,26 ECU per
ton zetmeel van maïs, tarwe, gerst, haver, aardappelen, rijst
of breukrijst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november
1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 1. 7. 1993, blz. 112.

⁽⁶⁾ PB L 145 van 15. 5. 1998, blz. 11.

VERORDENING (EG) Nr. 2546/98 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 1998****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea en lid 15,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat, krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95, de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds; dat het volgens dit artikel eveneens noodzakelijk is om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt;

Overwegende dat in artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 de specifieke criteria zijn bepaald waarmee bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk kunnen maken;

Overwegende dat, teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product;

Overwegende dat de restitutie minstens eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage van deze verordening.

Overwegende dat in het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbintenissen van de Gemeenschap, de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie dient te worden geschorst;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

De afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie wordt geschorst voor de in de bijlage vermelde producten.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 154 van 15. 6. 1976, blz. 11.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

<i>(in ECU/ton)</i>			<i>(in ECU/ton)</i>		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restituties	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restituties
1006 20 11 9000	01	86,00	1006 30 65 9900	01	108,00
1006 20 13 9000	01	86,00		04	—
1006 20 15 9000	01	86,00	1006 30 67 9100	05	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	86,00	1006 30 92 9100	01	108,00
1006 20 94 9000	01	86,00		02	114,00
1006 20 96 9000	01	86,00		03	119,00
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	86,00	1006 30 92 9900	01	108,00
1006 30 23 9000	01	86,00		04	—
1006 30 25 9000	01	86,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	108,00
1006 30 42 9000	01	86,00		02	114,00
1006 30 44 9000	01	86,00		03	119,00
1006 30 46 9000	01	86,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	108,00
1006 30 61 9100	01	108,00		04	—
	02	114,00		—	—
	03	119,00	1006 30 96 9100	01	108,00
	04	—		02	114,00
1006 30 61 9900	01	108,00		03	119,00
	04	—		04	—
1006 30 63 9100	01	108,00	1006 30 96 9900	01	108,00
	02	114,00		04	—
	03	119,00		—	—
	04	—	1006 30 98 9100	05	—
1006 30 63 9900	01	108,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	—	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 65 9100	01	108,00			
	02	114,00			
	03	119,00			
	04	—			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 Liechtenstein, Zwitserland en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia;
- 02 zones I, II, III, VI, Ceuta en Melilla;
- 03 zones IV, V, VII c), Canada en zone VIII, met uitzondering van Suriname, Guyana en Madagaskar;
- 04 de in artikel 34 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie bedoelde bestemmingen;
- 05 Ceuta en Melilla.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven in de bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie.

VERORDENING (EG) Nr. 2547/98 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 1998

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de elementen als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

Overwegende dat voor meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge de restitutie moet worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de betreffende producten; dat deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1501/95;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige producten een differentiatie van de restitutie naar bestemming nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 november 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 november 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in ecu / ton)</i>			<i>(in ecu / ton)</i>		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	37,25
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	34,75
1001 90 99 9000	03	17,00	1101 00 15 9150	01	32,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	29,75
1002 00 00 9000	03	50,00	1101 00 15 9180	01	27,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	47,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	20,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— (2)
1005 90 00 9000	03	36,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	20,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 alle derde landen,
- 02 overige derde landen,
- 03 Zwitserland en Liechtenstein.

(2) Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

RICHTLIJN 98/87/EG VAN DE COMMISSIE
van 13 november 1998
tot wijziging van Richtlijn 79/373/EEG betreffende de handel in mengvoeders
(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 79/373/EEG van 2 april 1979 betref-
fende de handel in mengvoeders⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Richtlijn 97/47/EG van de Commissie⁽²⁾, en met
name op artikel 10, onder e),

Overwegende dat in bijlage XV, onder VII, E, 4 van de
Akte van de Toetreding is bepaald dat het Koninkrijk
Zweden tot en met 31 december 1997 zijn vóór de toetre-
ding vigerende wetgeving mag handhaven waarbij de
vermelding van het fosforgehalte op het etiket van voor
vissen bestemde mengvoeders verplicht wordt gesteld;

Overwegende dat Zweden krachtens de bepalingen van
bijlage XV van vorengenoemde Akte zijn verzoek tot
aanpassing van de communautaire wetgeving inzake
vorenvermelde minerale stof vergezeld moest doen gaan
van een gedetailleerde wetenschappelijke motivering;

Overwegende dat Zweden deze motivering op 5 juni 1997
heeft meegedeeld;

Overwegende dat in Richtlijn 79/373/EEG ook is bepaald
dat de bijlage regelmatig moet worden bijgewerkt, in
verband met de wetenschappelijke en technologische
ontwikkelingen;

Overwegende dat het toegenomen fosforgehalte het
ecologisch evenwicht in meren en zeeën verstoort; dat de
vorming van blauwe algen, het zuurstofgebrek, de toege-
nomen vissterfte en de geringere biodiversiteit in meren
normale gevolgen zijn van eutrofiëring;

Overwegende dat de fosforemissie dus zo veel mogelijk
moet worden voorkomen; dat de verplichting om het
fosforgehalte te vermelden in een op mengvoeders voor
vissen aan te brengen etiket daartoe aanzienlijk kan
bijdragen, aangezien dit het de viskweker gemakkelijker
maakt goede voederpraktijken toe te passen;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen
in overeenstemming zijn met het advies van het Perma-
nent Comité voor diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Richtlijn 79/373/EEG wordt gewijzigd over-
eenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

1. Door de lidstaten worden vóór 30 juni 1999 de
nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor-
gesteld en gepubliceerd om aan deze richtlijn te voldoen.
Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 juli 1999.

In deze bepalingen of bij de officiële bekendmaking
ervan wordt naar deze richtlijn verwezen. De regels voor
deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de
bepalingen van intern recht mede die zij op het onder
deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na
haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Euro-
pese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 13 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 86 van 6. 4. 1979, blz. 30.

⁽²⁾ PB L 211 van 5. 8. 1997, blz. 45.

BIJLAGE

In deel B van de bijlage wordt de afdeling „volledige diervoeders” vervangen door:

„Volledige diervoeders	— Ruw eiwit	} Dieren behalve andere huisdieren dan honden en katten	} Andere huisdieren dan honden en katten
	— Ruwe vet		
	— Ruwe celstof		
	— Ruwe as		
	— Lysine	Varkens	Andere dieren dan varkens
	— Methionine	Pluimvee	Andere dieren dan pluimvee
	— Cystine	} Alle dieren
	— Threonine	
	— Tryptofaan	
	— Energiewaarde	Pluimvee (volgens EEG-methode)
		Varkens en herkauwers (volgens de officiële nationale methode)
	— Zetmeel	} Alle dieren
	— Totaal suikers (saccharose)	
	— Totaal suikers + zetmeel	
	— Calcium	
	— Natrium	
	— Magnesium	} Alle andere dieren dan vissen, uitgezon- derd siervissen ⁷⁾
— Kalium		
— Fosfor	Vissen, uitgezon- derd siervissen		

RICHTLIJN 98/88/EG VAN DE COMMISSIE

van 13 november 1998

tot vaststelling van richtsnoeren voor de microscopische identificatie en de schatting van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong in het kader van de officiële controle van diervoeders

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/373/EEG van de Raad van 20 juli 1970 betreffende de invoering van gemeenschappelijke bemonsterings- en analysemethoden voor de officiële controle van veevoeders⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, en met name op artikel 2,

Overwegende dat in Richtlijn 70/373/EEG is bepaald dat de officiële controle van veevoeders, welke ertoe strekt na te gaan of aan de op grond van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de kwaliteit en de samenstelling van veevoeders gestelde voorwaarden is voldaan, geschiedt volgens communautaire bemonsterings- en analysemethoden;

Overwegende dat bij Beschikking 94/381/EG van de Commissie van 27 juni 1994 betreffende bepaalde beschermende maatregelen ten aanzien van bovine spongiforme encefalopathie en het vervoederen van van zoogdieren afkomstig eiwit⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 95/60/EG⁽³⁾, een verbod is ingesteld op het gebruik van van weefsel van zoogdieren afkomstig eiwit voor de voeding van herkauwers, met uitzondering van bepaalde dierlijke producten en bijproducten;Overwegende dat bij Beschikking 91/516/EEG van de Commissie van 9 september 1991 tot vaststelling van een lijst van voor gebruik in mengvoeders verboden ingrediënten⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 97/582/EG⁽⁵⁾, een verbod is ingesteld op het gebruik van van weefsel van zoogdieren afkomstig eiwit als ingrediënt in mengvoeders voor herkauwers;Overwegende dat in artikel 5 quater van Richtlijn 79/373/EEG van de Raad van 2 april 1979 betreffende de handel in mengvoeders⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/47/EG van de Commissie⁽⁷⁾, is bepaald dat, wanneer ingrediënten worden vermeld, zij allemaal moeten worden genoemd, en dat bij die vermelding een aantal voorschriften in acht moet worden genomen, met name dat voor mengvoeder, bestemd voor andere dieren dan huisdieren, de voedermiddelen in afnemende vol-

orde van belangrijkheid van hun gewichtspercentages moeten worden vermeld;

Overwegende dat in de bijlagen bij de Richtlijnen 77/101/EEG⁽⁸⁾, 79/373/EEG en 91/357/EEG van de Raad⁽⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/47/EG, de nodige etiketteringsvoorschriften zijn vastgesteld met betrekking tot het verbod om bovengenoemde producten te gebruiken in voeder voor herkauwers;Overwegende dat de lidstaten strengere voorschriften kunnen hebben vastgesteld overeenkomstig artikel 1, lid 2, van Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvalstoffen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvalstoffen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden;

Overwegende dat de aanwezigheid van bestanddelen van dierlijke oorsprong kan worden bepaald aan de hand van microscopisch onderzoek; dat bij dat microscopisch onderzoek een onderscheid kan worden gemaakt tussen beenderen van landdieren en visgraten; dat de mogelijkheid om bij dat microscopisch onderzoek een onderscheid te maken tussen beenderen van landdieren en beenderen van pluimvee afhankelijk is van de ervaring van de onderzoeker; dat ook de mogelijkheid om de hoeveelheid bestanddelen van dierlijke oorsprong te ramen grotendeels afhankelijk is van de ervaring van de onderzoeker; dat het, naar gelang van de vooruitgang van de wetenschappelijke en technologische kennis, passend kan zijn microscopisch onderzoek te combineren met andere analysemethoden; dat de vaststelling van deze richtsnoeren voor microscopisch onderzoek niet uitsluit dat, als alternatief of ter aanvulling, ook andere analysemethoden dan microscopisch onderzoek mogen worden gebruikt die wetenschappelijk zijn getoetst en gevalideerd;

Overwegende dat het bijgevolg raadzaam is de bepalingen betreffende microscopisch onderzoek vast te leggen in de vorm van richtsnoeren;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Comité voor veevoeders,

⁽¹⁾ PB L 170 van 3. 8. 1970, blz. 2.⁽²⁾ PB L 172 van 7. 7. 1994, blz. 23.⁽³⁾ PB L 55 van 11. 3. 1995, blz. 43.⁽⁴⁾ PB L 281 van 9. 10. 1991, blz. 23.⁽⁵⁾ PB L 237 van 28. 8. 1997, blz. 39.⁽⁶⁾ PB L 86 van 6. 4. 1979, blz. 30.⁽⁷⁾ PB L 211 van 5. 8. 1997, blz. 45.⁽⁸⁾ PB L 32 van 3. 2. 1977, blz. 1.⁽⁹⁾ PB L 193 van 17. 7. 1991, blz. 34.⁽¹⁰⁾ PB L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten zien erop toe dat microscopisch onderzoek in het kader van de officiële controle op de identificatie van en/of de schatting van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong in diervoeders wordt uitgevoerd overeenkomstig de in de bijlage vastgestelde richtsnoeren.

Overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten aan de analyse gestelde eisen dient punt 7 „Berekening en evaluatie” van de richtsnoeren als facultatief te worden beschouwd, met dien verstande dat voor de schatting van het gehalte aan bestanddelen het bepaalde in punt 7 van toepassing is.

De vaststelling van deze richtsnoeren voor microscopisch onderzoek sluit niet uit dat, als alternatief of ter aanvulling, andere analysemethoden dan microscopisch onderzoek mogen worden gebruikt, voorzover die wetenschappelijk getoetst en gevalideerd zijn voor de identificatie van en/of de schatting van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen uiterlijk op 1 september 1999. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hierna verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de 20e dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 13 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Richt snoeren voor microscopische identificatie van en schatting van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong in diervoeders1. *Doel en toepassingsgebied*

Deze richtsnoeren betreffen de opsporing van bestanddelen van dierlijke oorsprong (gedefinieerd als producten verkregen door verwerking van karkassen en delen van karkassen van zoogdieren, pluimvee en vis) in diervoeders aan de hand van microscopisch onderzoek.

Voor de schatting van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong in het bepaalde in punt 7 van toepassing.

2. *Gevoeligheid*

Afhankelijk van de aard van de bestanddelen van dierlijke oorsprong kunnen zeer geringe hoeveelheden (kleiner dan 0,1 %) worden opgespoord in diervoeders.

3. *Principe*

Voor de identificatie wordt een representatief monster, genomen overeenkomstig Richtlijn 76/371/EEG van de Commissie van 1 maart 1976 houdende vaststelling van gemeenschappelijke bemonsteringsmethoden voor de officiële controle van diervoeders⁽¹⁾, gebruikt dat op adequate wijze is voorbereid. De bestanddelen van dierlijke oorsprong worden geïdentificeerd op basis van typische microscopisch identificeerbare kenmerken (d.i. spierweefsel en andere vleespartikels, kraakbeen, beenderen, hoorn, haar, bloed, veren, eierschalen, visgraten, schubben). Identificatie vindt plaats aan de hand van zowel de zeeffracties (6.1) als het sediment (6.2) van het monster.

4. *Reagentia*⁽²⁾

4.1. Insluitmedia

4.1.1. Chloraalhydraat (60 % in water, m/v)

4.1.2. Paraffine-olie

4.2. Sedimentatievloeistof

4.2.1. Tetrachloorethyleen (dichtheid 1,62)

4.3. Kleurstoffen

4.3.1. Bradford-reagens

4.3.2. Joodkaliumjodide-oplossing

4.3.3. Millon-reagens

4.3.4. Cystine-reagens (2 g loodacetaat, 10 g NaOH/100 ml H₂O)

De reagentia mogen worden vervangen door andere die vergelijkbare resultaten opleveren.

5. *Apparatuur*

5.1. Analytische balans (precisie 0,001 g)

5.2. Verkleiningsapparatuur (rasp, molen, mortier enz.)

5.3. Zeefstel, voorzien van zeefgaas met vierkante mazen van 0,1 tot 2 mm maaswijdte.

5.4. Stereomicroscop (vergroting tot 50 ×)

5.5. Samengestelde microscoop (vergroting tot 400 ×), doorvallend licht/gepolariseerd licht

5.6. Het normale laboratoriumglaswerk

⁽¹⁾ PB L 102 van 15. 4. 1976, blz. 1.

⁽²⁾ De hier vermelde reagentia zijn in de handel verkrijgbaar, tenzij anders is aangegeven.

6. Procedure

Behandel, naargelang van het materiaal wordt ten minste 10 g van het monster (depelleteer of maal zorgvuldig malen met geschikte maalapparatuur) en vervolgens verdeeld in twee representatieve delen, één van ten minste 5 g voor de zee fracties (6.1) en één van ten minste 2 g voor het geconcentreerde sediment (6.2). Aanbevolen wordt om bij de identificatie gebruik te maken van kleurstoffen (6.3).

6.1. Identificatie van de bestanddelen van dierlijke oorsprong in de zee fracties

Zeef ten minste 5 g van het monster met het zeeffstel (5.3) in ten minste twee fracties.

De zee fractie(s) $> 0,5$ mm (of een representatief deel daarvan) wordt/worden gebruikt als dunne laag op een geschikte drager en wordt/worden onder de stereomicroscop (5.4) bij diverse vergrotingen onderzocht op bestanddelen van dierlijke oorsprong.

Met de zee fractie(s) $< 0,5$ mm worden preparaten aangemaakt die onder de samengestelde microscoop (5.5) bij diverse vergrotingen systematisch worden onderzocht op bestanddelen van dierlijke oorsprong.

6.2. Identificatie van bestanddelen van dierlijke oorsprong in het sediment

Weeg ten minste 2 g (tot op 0,001 g nauwkeurig) van het monster wordt afgewogen in een testbuisje of een scheitrechtter en behandeld met ten minste 15 ml tetrachloorethyleen (4.2.1). Nadat het mengsel enkele keren is geroerd/geschud en vervolgens gedurende enige tijd (ten minste 1 minuut en ten hoogste 3 minuten) in rust is geweest, wordt het sediment afgescheiden.

Het sediment wordt gedroogd in een afzuigkast en vervolgens gewogen (tot op 0,001 g nauwkeurig). Wegen is alleen nodig wanneer een schatting vereist is. Het volledige droge sediment of een deel daarvan wordt onder de stereomicroscop (5.4) en de samengestelde microscoop (5.5) onderzocht op botbestanddelen.

6.3. Gebruik van insluitmedia en kleurstoffen

De microscopische identificatie van de bestanddelen van dierlijke oorsprong kan worden bevorderd door gebruik te maken van speciale insluitmedia en kleurstoffen.

Chloraalhydraat (4.1.1):	Wanneer zorgvuldig wordt verhit, kunnen celstructuren duidelijker worden waargenomen omdat de zetmeelkorrels gelaten en ongewenste celinhoud wordt verwijderd.
Paraffine-olie (4.1.2):	Botbestanddelen worden gemakkelijk geïdentificeerd in dit inbedmiddel aangezien de meeste holten met lucht gevuld blijven en worden gezien als zwarte gaten van 5 à 15 μm .
Bradford-reagens (4.3.1):	Wordt gebruikt voor de opsporing van eiwit (typisch blauwe kleur). Verdunnen met water, ongeveer 1:4.
Joodkaliumjodide-oplossing (4.3.2):	Wordt gebruikt voor de opsporing van zetmeel (blauwpaarse kleur) en eiwit (geeloranje kleur). Kan indien nodig worden verdund.
Millon-reagens (4.3.3):	Wanneer zorgvuldig wordt verhit, worden de botbestanddelen roze.
Cystine-reagens (4.3.4):	Wanneer zorgvuldig wordt verhit, worden de cystine bevattende bestanddelen (haar, veren enz.) zwartbruin.

7. Berekening en evaluatie

Indien een schatting wordt gemaakt van het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong, is het bepaalde in dit punt van toepassing.

De berekening kan slechts worden gemaakt indien de bestanddelen van dierlijke oorsprong botfragmenten bevatten. Botfragmenten van warmbloedige landdieren (bijvoorbeeld zoogdieren en vogels) kunnen van de verschillende soorten visgraten in het microscopisch preparaat worden onderscheiden aan de hand van de typische lacunen. Het gehalte aan bestanddelen van dierlijke oorsprong in het monster wordt geschat met inachtneming van:

- het geraamde aandeel (gewichtsperscentage) van de botfragmenten in het sediment en
- het aandeel (gewichtsperscentage) van de beenderen in de bestanddelen van dierlijke oorsprong.

De schatting moet gebaseerd zijn op ten minste drie preparaten (indien mogelijk) en ten minste vijf velden per preparaat. Bij mengsels van diervoeders bevat het geconcentreerde sediment normaliter niet alleen botfragmenten van landdieren en visgraatfragmenten, maar ook andere partikels met een hoog soortelijk gewicht, bijvoorbeeld mineralen, zand, verhouthe plantendeeltjes en dergelijke.

7.1. Geschatte waarde van het percentage botfragmenten

$$\% \text{ botfragmenten van landdieren} = \frac{S \times c}{W}$$

$$\% \text{ fragmenten van visgraten en schubben} = \frac{S \times d}{W}$$

(S = gewicht van het sediment (mg), c = correctiefactor (%) voor het geschatte aandeel van de botbestanddelen van landdieren in het sediment, d = correctiefactor (%) voor het geschatte aandeel van fragmenten van visgraten en schubben in het sediment, W = gewicht van het voor de sedimentatie gebruikte monstermateriaal (mg)).

7.2. Geschatte waarde van de bestanddelen van dierlijke oorsprong

Het aandeel van bot in dierlijke producten kan aanzienlijk variëren. (Het percentage bot in beendermeel ligt in de orde van 50 à 60 %, in diersmeel in de orde van 20 à 30 %; in vismeel varieert het gehalte aan graten en schubben naar gelang van de soort en de oorsprong van het vismeel, maar normaal ligt het in de orde van 10 à 20 %).

Indien het in het monster aanwezige diersmeel bekend is, kan het gehalte worden geraamd:

$$\text{Geschat gehalte aan bestanddelen van producten van landdieren (\%)} = \frac{S \times c}{W \times f} \times 100$$

$$\text{Geschat gehalte aan bestanddelen van visproducten (\%)} = \frac{S \times d}{W \times f} \times 100$$

(S = gewicht van het sediment (mg), c = correctiefactor (%) voor het geschatte aandeel van de botbestanddelen van landdieren in het sediment, d = correctiefactor (%) voor het geschatte aandeel van fragmenten van visgraten en schubben in het sediment, f = correctiefactor voor het aandeel van beenderen in de bestanddelen van dierlijke oorsprong in het onderzochte monster, W = gewicht van het voor de sedimentatie gebruikte monstermateriaal (mg)).

8. *Weergave van het resultaat van het onderzoek*

De verschillende gevallen kunnen als volgt worden gerapporteerd:

8.1. Voorzover microscopisch kan worden waargenomen, bevat het onderzochte monster geen bestanddelen van dierlijke oorsprong (als gedefinieerd in punt 1).

8.2. Voorzover microscopisch kan worden waargenomen, bevat het onderzochte monster bestanddelen van dierlijke oorsprong⁽¹⁾.

In dat geval kan de rapportage betreffende het resultaat van het onderzoek, indien nodig, verder worden gespecificeerd als:

8.2.1. Voorzover microscopisch kan worden waargenomen, bevat het onderzochte monster geringe hoeveelheden bestanddelen van dierlijke oorsprong⁽¹⁾.

8.2.2. Naar gelang van de ervaring van de onderzoeker:

— bevat het onderzochte monster, voorzover microscopisch kan worden waargenomen, bestanddelen van dierlijke oorsprong⁽¹⁾. Het gehalte aan bot- en/of graatfragmenten van landdieren/vissen (voor botfragmenten van landdieren kan eventueel een onderscheid worden gemaakt tussen botfragmenten van pluimvee en botfragmenten van zoogdieren; zie punt 9.3 wordt geschat op ... %, wat overeenkomt met ... % dierlijke bestanddelen indien er bij de berekening rekening mee wordt gehouden dat de bestanddelen van dierlijke oorsprong voor ... % uit bot- en/of graatfragmenten bestaan (toepassing correctiefactor f);

of

— bevat het onderzochte monster, voor zover microscopisch kan worden waargenomen, bestanddelen van dierlijke oorsprong⁽¹⁾ in meetbare hoeveelheden.

⁽¹⁾ De aard van de gevonden bestanddelen moet hier worden vermeld, bij voorbeeld beenderen van landdieren, visgraten, vleesbestanddelen, enz.

Voor de gevallen als bedoeld onder 8.2, 8.2.1 en 8.2.2, bevat het rapport, indien botbestanddelen van landdieren worden geïdentificeerd, bovendien de volgende zin:

„De mogelijkheid dat de bovengenoemde bestanddelen afkomstig zijn van zoogdieren, kan niet worden uitgesloten.”

De bovenstaande zin is niet vereist indien voor de botfragmenten van landdieren een onderscheid is gemaakt tussen botfragmenten van pluimvee en botfragmenten van zoogdieren (zie punt 9.3).

9. *Opmerkingen*

- 9.1. Aanbevolen wordt om, wanneer het gaat om talrijke en grote bestanddelen in het sediment, het sediment in twee zeeffracties te scheiden (d.i. door gebruik van een zeef van 320 µm). De fractie met de grote bestanddelen wordt onderzocht als paraffine-oliepreparaat onder een stereomicroscop bij doorvallend licht. De fractie met de kleine bestanddelen wordt onderzocht met de samengestelde microscoop.
 - 9.2. Het verkregen sediment (6.2) kan, indien nodig, verder worden opgesplitst door gebruikmaking van een sedimentatievloeistof met een grotere dichtheid.
 - 9.3. Naar gelang de ervaring van de onderzoeker kan een onderscheid worden gemaakt tussen bestanddelen van zoogdieren en bestanddelen van pluimvee, op basis van daarvoor geschikte specifieke histologische kenmerken.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 20 november 1998

tot aanstelling van de leden en de voorzitters en vice-voorzitters van de deskundigengroepen die de Commissie bijstaan bij het bepalen van de inhoud en de oriëntatie van de kernactiviteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 3347)

(Voor de EER relevante tekst)

(98/682/EG, Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gelet op Besluit 98/610/EG, Euratom van de Commissie
van 22 oktober 1998⁽¹⁾ tot instelling van deskundigen-
groepen die de Commissie bijstaan bij het bepalen van de
inhoud en de oriëntatie van de kernactiviteiten op het
gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling,

Overwegende dat artikel 3, lid 1, van Besluit 98/610/EG,
Euratom bepaalt dat de groepen door de Commissie op
evenwichtige wijze worden samengesteld, rekening
houdend met de geografische herkomst en beroepsmatige
achtergrond van de leden (industrie en diensten, onder-
zoek en innovatie, gebruikers en regulerende overheden,
en de sociaal-economische sector); dat de Commissie in
dit verband tevens streeft naar een evenwichtige deelne-
ming van vrouwen en mannen;

Overwegende dat met het oog op de benoeming van de
leden van de deskundigengroepen de Commissie alle
aanmeldingen beoordeelt aan de hand van de selectiecri-

teria als vermeld onder punt A, lid 2, van de bijlage bij
Besluit 98/610/EG, Euratom; dat de Commissie de leden
van de deskundigengroepen op grond van deze beoorde-
ling benoemt met inachtneming van het bepaalde in
artikel 3, lid 1, van genoemd besluit en punt B van de
bijlage ervan;

Overwegende dat krachtens artikel 4, lid 1, van Besluit
98/610/EG, Euratom de leden van de deskundigen-
groepen door de Commissie individueel voor een periode
van twee jaar worden benoemd; dat deze benoeming
éénmaal voor ten hoogste twee jaar kan worden verlengd;

Overwegende dat krachtens artikel 4, lid 4, de Commissie
onder de leden van elke deskundigengroep een voorzitter
en een vice-voorzitter benoemt; dat de vice-voorzitter niet
dezelfde geografische herkomst mag hebben noch onder
dezelfde beroepsmatige achtergrond mag vallen als de
voorzitter;

Overwegende dat overeenkomstig de vierde considerans
van Besluit 98/610/EG, Euratom, de deskundigengroepen
tot taak hebben in alle transparantie en onafhankelijkheid
conclusies te trekken; dat bijgevolg de leden ervan los van
elke externe opdracht moeten handelen teneinde ten
behoefte van de Commissie opmerkingen van objectieve
aard te maken;

⁽¹⁾ PB L 290 van 29. 10. 1998, blz. 57.

Overwegende dat de leden met het oog hierop de Commissie vóór elke vergadering op basis van de agenda, moeten informeren over alle belangen die als strijdig met hun onafhankelijkheid kunnen worden beschouwd; dat zij zich dienen te onthouden van de bespreking van een onderwerp waarin zij een belangenconflict hebben;

Overwegende dat de geselecteerde deskundigen vóór elke vergadering van de deskundigengroepen, een verklaring moeten ondertekenen waarin zij bevestigen dat er op basis van de agenda van deze vergadering geen enkel belangenconflict bestaat dat als strijdig met zijn onafhankelijkheid kan worden beschouwd;

Overwegende dat, onverminderd artikel 214 van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap en artikel 194 van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, de leden geen informatie mogen verspreiden die is medegedeeld in het kader van de werkzaamheden van de deskundigengroepen wanneer hen gevraagd is deze informatie vertrouwelijk te behandelen;

Overwegende dat een lid dat deze verplichting inzake onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid niet is nagekomen niet meer in staat moet worden geacht om doeltreffend tot de werkzaamheden van de groep bij te dragen in de zin van artikel 4 van Besluit 98/610/EG, Euratom;

Overwegende dat er leden van de deskundigengroepen alsmede de 17 voorzitters en 17 vice-voorzitters van de genoemde groepen moeten worden benoemd en het vertrouwelijk karakter van de werkzaamheden alsmede de onafhankelijkheid van de leden moeten worden gewaarborgd,

BESLUIT:

Artikel 1

De in bijlage I genoemde personen worden benoemd tot lid van de deskundigengroepen, als ingesteld bij Besluit 98/610/EG, Euratom.

Artikel 2

De in bijlage II genoemde personen worden benoemd tot voorzitter of vice-voorzitter van de deskundigengroepen, als bedoeld in artikel 1.

Artikel 3

De personen als bedoeld in de artikelen 1 en 2 dienen de voorwaarden inzake onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid als uiteengezet in bijlage III na te komen.

Artikel 4

Dit besluit wordt van kracht op de dag dat het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 20 november 1998.

Voor de Commissie

Édith CRESSON

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
Gezondheid, voeding en milieufactoren	BIESALSKI BORRESEN COLOMER DANIEL FORSBERG GARCEZ DE LENCASTRE KATSOUYLANNI KORPELA LESLIE MEROT PFANNHAUSER ROTILIO SARIS TAEYMANS WALL WILLIAMS	HANS TORGER CONCHA H. ETHEL HERMINIA KLEA RIITTA JIM BERTRAND WERNER GIUSEPPE WIM DOMINIQUE PATRICK CHRISTINE
Beheersing van infectieziekten	BARRET BELLOD BORRIELLO ESTEBAN ESTOLIO DO ROSARIO KARLSSON MOENNIG O'FLANAGAN PAPAMICHAIL RANKI RAPPUOLI SALMASO SÁNCHEZ VAN EDEN VANHEMELRIJCK WAHREN WILLEBERG	NOËL ANNE SAVERIO MARIANO VIRGILIO LARS VOLKER DARINA M. ANNAMARI RINO STEFANIA J.M. WILLEM JOHAN BRITTA PREBEN
De cel als fabriek	ALBERGHINA BOWLES CARRONDO COLIJN-HOOYMANS DIDERICHSEN GLIMELIUS LECOMTE MÄKINEN PÜHLER ROELS	LILIA DIANNA MANUEL CATHARINA BORGE KRISTINA JEANNE-MARIE SEPPO ALFRED J.A.

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
	SCHWAB SEKERIS VAN DE VOORDE VELA VIKKARI YEATS	HELMUT CONSTANTINE ANDRÉ CARMEN LIISA SIOBHAN
Vergrijzing van de bevolking	BALTES BARTOLI COMELLA GREENGROSS GUILLEMARD LINDSTRÖM O HARA PAULA BARBOSA PERANI PICCART SCHROLL STATHAKOS TAIPALE VAN DEN BERG WICK	MARGARET ETTORE JOAN SALLY A. M. JAN-INGVAR SEAMUS MANUEL DANIELA MARTINE MARIANNE DIMITRI VAPPU HANS GEORG
Duurzame landbouw, visserij en bosbouw, met inbegrip van een geïntegreerde ontwikkeling van plattelandsgebieden	CARLSSON CARUSO DE SOUSA VASCONCELOS DEROANNE GONZALES-GARCES GRIFFITH HOFREITHER KASSIOUMIS LANGSTRAAT PAAVILAINEN POUZET RASCHE REXEN TAIT THOMAS VON MEYER WERRY	MÅRTEN CAMILLO MARCELLO CLAUDE ALBERTO DAVID MARKUS KONSTANTINOS DIRK LEENA ANDRÉ ERNST FINN ELIZABETH TOM HEINO P.
Informatiemaatschappij	AIRAGHI ALVES BAUSCH BERTHELSEN BRAVO COCHRANE	ANGELO JOSÉ ROMAIN HANS ALAIN PETER

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
	CRONBERG DE KEMP FENEYROL GALUZZI HALKIAS HORN HORWOOD KUUSI LAGASSE LARROUTUROU MERKER MOSSOTTO NILSSON PACHL PURVES SCHUURMANS UCEDA WERTHNER WEYRICH	TARJA ARNOUD MICHEL PAOLO CHRISTOS CHRIS ROSEMARY JUHANI PAUL BERNARD WOLFGANG CESARE ANN MARIE URSULA IAN MARTIN JAVIER HANNES CLAUS
Innovatieve producten, procédés en organisatie	ÁLVAREZ BENAVENT BLONDELOT DE CHARENTENAY DE MEYER FOUNTI GREGORY HELLER JÄGER NORELL O'DONOVAN PEDERSEN PINTO RIBERA SALCEDO SISTERMANS TEMMES WARNECKE	S. R. ÉMILE FRANÇOIS A. MARIA MIKE BERNDT HEIMO MARGARETA P. HANS LUIGI JOSÉ JOOP ARMI HANS-JÜRGEN
Duurzame mobiliteit en intermodaliteit	BAYLISS BOGG DOGANIS FERNÁNDEZ DURÁN FINLAY KNOFLACHER LINDBERG LINKAMA PAYE-JEANNENEY	DAVID KEITH RIGAS REYES HUGH HERMANN JOHAN EEVA LAURENCE

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
	RICOTELLI RUIJGROK SCHACKE SOBOLL SQUASSAFICHI VAN DE VOORDE VIANA BAPTISTA	MARCELLO C. J. IVAR HORST NICOLA EDDY JOSÉ
Nieuwe perspectieven voor de luchtvaart	ABBINK ARIAS CATOIRE GOULETTE JENSEN LAWLER LOJACONO LUREAU MADALENO MALANICK NYSSSEN OLSSON PAPAILIOU SZODRUCH TRUMAN VON TEIN	J. ANGEL-LUIS SERGE MIKE KURT JAMES EROS FRANÇOIS UTÍMIA PETER CLAUDE ULF KYRIACOS JOACHIM TREVOR VOLKER
Land- en zeevervoertechnologie	ACKERMANN ANDERSEN BRÄNNSTRÖM BYRNE CERECEDA DUARTE SILVA FEITLER GOLDAN GOODRICH KEROSUO KYRTATOS LIST MAGGETTO MICHELLONE PERSON SEIFFERT	CHARLES-LOUIS TORBEN KLAS GERALD C. ANTÓNIO SIMONE MICHAEL DAVID MATTI NIKOLAOS HELMUT GASTON GIAN CARLO P. ULRICH
Duurzaam waterbeheer en waterkwaliteit en duurzaam beheer van mariene ecosystemen	BJORNSEN BOZZO CANDELA DE MARSILY DRONKERS	PETER GIAN MARIO LUCILA GHISLAIN JOB

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
	ELEFThERIOU JASKULKE KAUPPI KLAGHOFER LANCELOT MCGLADE MONTESINOS MULCAHY NUNES PFEIFFER	ANASTASSIOS ELISABETH LEA E. CHRISTIANE JACQUELINE SALOMÓN MAIRE FRANCISCO KLAUS
Veranderingen van het aardsysteem, klimaat en biodiversiteit	BERGER BERZ CAHILL CORTE-REAL CRUTZEN DAHL-JENSEN GRABHERR LALAS LÓPEZ FERNANDEZ MCWILLIAMS ROHDE SERREAULT WALLS YARMIN ZERBINI	ANDRÉ G. BRONWYN JOÃO PAUL DORTHE GEORG DIMITRIS MARIA LUISA BRENDAN HENNING BRIGITTE MARI FARHANA S.
De stad van morgen en het culturele erfgoed	ANDERSSON BEEDHOLM CAMPILLO CASSAR DUNLEAVY HECQ JILKA KUTTER MAUGARD MOROPOULOU NYSTROM PORTAS ROELOFS ROGERS SABBIONI	HARRI BENTE ROSA MAY SEAN WALTER BRIGITTE ECKHARD ALAIN ANTONIA LOUISE NUNO LAMBERT RICHARD CRISTINA
Schonere energiesystemen en economische en efficiënte energie	AIGNER BILLFALK DA SILVA CARVALHO DURAND	MANFRED LENNART MARIA JEAN-MICHEL

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
	FREDERICK GARIBBA HINSTRUP KERONEN LEWIS MAVRAKIS OTTER PAZ FRIEND ROCCA ROULET SARIS SCHNEEBERGER	GUY M. PETER JOUNI TONY DIMITRIOS NICHOLAS MARIA UGO CLAUDE FRANS MICHAEL
Verdieping van de fundamentele kennis op sociaal-economisch gebied	BRUNN CARTON DURU ERIKSON GIANNITSIS GRODAL JOÃO RODRIGUES MARTINOTTI NEWBY NOWOTNY OSTNER SCHABER SCHNABEL SILIUS SOMMESTAD SUBIRATS WHELAN	ANKE LUC MARIE ROBERT TASSOS BIRGIT MARIA GUIDO HOWARD HELGA ILONA GASTON PAUL HARRIET LENA JOAN BRENDAN
Beheerste kernfusie	BELLI BERKE BUSCH D'HAESELEER FUSTER HÖGBERG HOPKINS KATSANOS KNERINGER LAVAL POLICARPO POOLEY SALOMAA VAN DER WIEL	MARIA CLAUS NIELS WILLIAM FELICIANO LARS MIKE ANASTASIOS GÜNTHER GUY ARMANDO DEREK RALF MARNIX

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de leden	
Kernsplijting	CARO CARVALHO SOARES COLINO CUNNINGHAM GOVAERTS HAYNS HEUSENER HOLM MATTILA NIELSEN RAKHORST SCHMITZER SIDERIS VALENTINI VALLEE	RAFAEL JOSÉ ANTONIO JOHN PIERRE MIKE GERHARD LARS-ERIK LASSE SVEN HUBERT CHRISTIAN ELEFThERIOS PAOLO ALAIN

BIJLAGE II

Lijst van de voorzitters en vice-voorzitters van de deskundigengroepen

Deskundigengroepen	Naam en voornamen van de voorzitter	Naam en voornamen van de vice-voorzitter
Gezondheid, voeding en milieufactoren	WILLIAMS Christine	COLOMER Concha
Beheersing van infectieziekten	BELLOD Anne	ESTOLIO DO ROSARIO Virgilio
De cel als fabriek	ALBERGHINA Lilia	LECOMTE Jeanne-Marie
Vergrijzing van de bevolking	BALTES Margaret	TAIPALE Vappu
Duurzame landbouw, visserij en bosbouw, met inbegrip van een geïntegreerde ontwikkeling van plattelandsgebieden	THOMAS Tom	HOFREITHER Markus
Informatiemaatschappij	WEYRICH Claus	HORN Chris
Innovatieve producten, procédés en organisatie	PEDERSEN Hans	SISTERMANS J. F.
Duurzame mobiliteit en intermodaliteit	BAYLISS David	DOGANIS Rigas
Nieuwe perspectieven voor de luchtvaart	OLSSON Ulf	ARIAS Angel-Luis
Land- en zeevervoertechnologie	MICHELLONE Gian Carlo	GOODRICH David
Duurzaam waterbeheer en waterkwaliteit en duurzaam beheer van mariene ecosystemen	KAUPPI Lea	BJÖRNSÉN Peter
Veranderingen van het aardsysteem, klimaat en biodiversiteit	SERREAULT Brigitte	BERGER André
De stad van morgen en het culturele erfgoed	PORTAS Nuno	SABBIONI Christina
Schonere energiesystemen en economische en efficiënte energie	SARIS Frans	BILLFALK Lennart
Verdieping van de fundamentele kennis op sociaal-economisch gebied	NOWOTNY Helga	SCHABER Gaston
Beheerste kernfusie	FUSTER Feliciano	D'HAESELEER William
Kernsplijting	HEUSENER Gerhard	VALLEE Alain

*BIJLAGE III***Voorwaarden inzake de onafhankelijkheid van de leden en het vertrouwelijk karakter van de werkzaamheden****A. Vertrouwelijk karakter van de werkzaamheden**

Onverminderd artikel 214 van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap en artikel 194 van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, mogen de leden geen informatie verspreiden die is medegedeeld in het kader van de werkzaamheden van de deskundigengroepen wanneer hen gevraagd is deze informatie vertrouwelijk te behandelen.

B. Onafhankelijkheid van de leden

1. De leden informeren de Commissie over alle belangen die als strijdig met hun onafhankelijkheid kunnen worden beschouwd.
2. Vóór elke vergadering geven de leden, op basis van de agenda, alle belangen aan die als strijdig met hun onafhankelijkheid kunnen worden beschouwd. Zij onthouden zich van de bespreking van een onderwerp waarin zij een belangenconflict hebben.
3. Daartoe dienen de geselecteerde deskundigen vóór elke vergadering van de deskundigengroepen de verklaring van het aanhangsel te ondertekenen, waarin zij bevestigen dat er geen belangenconflict bestaat.

C. Niet-naleving

Wanneer een lid bovengenoemde verplichtingen niet nakomt, wordt hij niet meer in staat geacht om doeltreffend tot de werkzaamheden van de groep bij te dragen in de zin van artikel 4 van Besluit 98/610/EG, Euratom.

Aanhangsel

VERKLARING BETREFFENDE BELANGENCONFLICTEN

(De desbetreffende vakjes aankruisen)

Verklaring inzake de afwezigheid van belangenconflicten op basis van de agenda van de vergadering van

☐ Ondergetekende,, verklaart dat er op basis van de agenda van deze vergadering geen enkel belangenconflict bestaat dat als strijdig met zijn onafhankelijkheid kan worden beschouwd.
--

☐ Ondergetekende,, verklaart dat er op basis van de agenda van deze vergadering een mogelijk belangenconflict bestaat dat als strijdig met zijn onafhankelijkheid kan worden beschouwd, betreffende de werkzaamheden van de deskundigengroep waaraan hij deelneemt:										
<table> <tr> <td><i>Punt van de agenda</i></td> <td><i>Belangenconflict</i></td> </tr> <tr> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>.....</td> <td>.....</td> </tr> </table>	<i>Punt van de agenda</i>	<i>Belangenconflict</i>
<i>Punt van de agenda</i>	<i>Belangenconflict</i>									
.....									
.....									
.....									
.....									

Mocht er tijdens een vergadering van de deskundigengroep waaraan hij deelneemt, een of ander belangenconflict aan het licht komen dat als strijdig met zijn onafhankelijkheid kan worden beschouwd, met enig punt op de agenda of enig onderwerp dat ter discussie aan de groep wordt voorgelegd, verbindt hij zich ertoe de diensten van de Commissie daar onmiddellijk van in kennis te stellen.

Handtekening

Naam en voornamen

Datum

RECTIFICATIES

Rectificatie op Verordening (EG) nr. 707/98 van de Commissie van 30 maart 1998 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3846/87 tot vaststelling van de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 98 van 31 maart 1998)

Bladzijde 18, bijlage I, kolom „productcode”:

in plaats van: „0403 90 29 9110

0404 90 59 9150

0403 90 81 9100

0403 90 81 9910

0403 90 81 9950

0403 90 89 9130

0403 90 89 9150

0403 90 89 9930

0403 90 89 9950

0403 90 89 9990”

te lezen: „0404 90 29 9110

0404 90 29 9150

0404 90 81 9100

0404 90 81 9910

0404 90 81 9950

0404 90 89 9130

0404 90 89 9150

0404 90 89 9930

0404 90 89 9950

0404 90 89 9990”.
